

Ε Ν Ω Χ *

(Εἰσαγωγικά—Κείμενον καὶ Ἀπόδοσις)

Υ Π Ο

ΣΑΒΒΑ ΑΓΟΥΡΙΔΟΥ

Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

ΤΜΗΜΑ ΙΙΙ — Κεφ. 72-82

Τὸ βιβλίον περὶ τῶν οὐρανίων φωστήρων

72. Ὁ ἥλιος.

72 ¹Τὸ βιβλίον τῶν τροχιῶν τῶν φωστήρων τοῦ οὐρανοῦ, τῶν σχέσεων μεταξὺ των, κατὰ τὴν τάξιν των, τὴν ἐξουσίαν των καὶ τὰς ἐποχὰς των, κατὰ τὰ ὀνόματά των καὶ τοὺς τόπους προελεύσεώς των, κατὰ τοὺς μῆνάς των, τοὺς ὁποίους μοῦ ἔδειξεν ὁ Οὐριήλ, ὁ ἅγιος ἄγγελος, ὁ ὁποῖος ἦτο μετ' ἐμοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ ὀδηγός των· καὶ αὐτὸς μοῦ ἔδειξε ὅλους τοὺς νόμους των, καθὼς ἀκριβῶς εἶναι, καὶ τί συμβαίνει ἐν σχέσει μὲ ὅλα τὰ ἔτη τοῦ κόσμου καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, μέχρις ὅτου συντελεσθῇ ἡ καινὴ κτίσις, ἡ ὁποία διαρκεῖ εἰς τὸν αἰῶνα. ²Αὐτὸς εἶναι ὁ πρῶτος νόμος τῶν φωστήρων: ὁ φωστήρ ἥλιος ἔχει τὴν ἀνατολὴν του εἰς τοὺς ἀνατολικοὺς πυλῶνας τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὴν δύσιν του εἰς τοὺς δυτικοὺς πυλῶνας τοῦ οὐρανοῦ. ³Εἶδον ἐξ πυλῶνας, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ ἥλιος ἀνατέλλει καὶ ἐξ πυλῶνας, εἰς τοὺς ὁποίους ὁ ἥλιος δύει· ἡ σελήνη ἐπίσης ἀνατέλλει καὶ δύει εἰς αὐτοὺς τοὺς πυλῶνας, καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν ἀστέρων καὶ ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους ὀδηγοῦν· ἐξ (πυλῶνες ὑπάρχουν) ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ ἐξ ἐν τῇ δύσει καὶ ὅλοι ἀκολουθοῦν ὁ εἷς τὸν ἄλλον κατ' ἀκριβῶς καθωρισμένην τάξιν· πολλὰ ἐπίσης παράθυρα (ὑπάρχουν) εἰς τὰ δεξιὰ καὶ εἰς τὰ ἀριστερὰ αὐτῶν τῶν πυλώνων. ⁴Καὶ πρῶτος ἐξέρχεται ὁ μέγας φωστήρ, καλούμενος ἥλιος, καὶ ἡ περιφέρειά του εἶναι, ὅπως ἡ περιφέρεια τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἶναι πεπληρωμένος μὲ φωτιζόν καὶ θερμαῖνον πῦρ. ⁵Τὸ ἄρμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀνέρ-

* Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 79 τοῦ προηγουμένου τεύχους.

χεται, ἄγεται ὑπὸ ἀνέμου, καὶ ὁ ἥλιος κατέρχεται ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐπιστρέφει διὰ τοῦ βορρᾶ διὰ τὴν φθᾶσιν πρὸς ἀνατολάς, καὶ οὕτως ὁδηγεῖται, ὥστε ἐρχεται εἰς τὸν πυλῶνα ἐκεῖνον (τὸν ὠρισμένον) καὶ λάμπει εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ. ⁶Τοιοιουτρόπως ἀνατέλλει τὸν πρῶτον μῆνα εἰς τὸν μεγάλον πυλῶνα, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ τέταρτος μεταξὺ τῶν ἐξ ἀνατολικῶν πυλώνων. ⁷Εἰς αὐτὸν τὸν τέταρτον πυλῶνα, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὁ ἥλιος ἀνατέλλει τὸν πρῶτον μῆνα, ὑπάρχουν δώδεκα ἀνοίγματα δίκην παραθύρων, ἐκ τῶν ὁποίων προβάλλει μία φλόξ, ὅταν ἀνοίγῃνται κατὰ τὴν ἐποχὴν των. ⁸Ὄταν ὁ ἥλιος ἀνατέλλῃ εἰς τὸν οὐρανόν, προβάλλει δι' ἐκείνου τοῦ τετάρτου πυλῶνος ἐπὶ τριάκοντα πρωῖας ἐν συνεχείᾳ, καὶ δύει ἀκριβῶς εἰς τὸν τέταρτον πυλῶνα ἐν τῇ δύσει τοῦ οὐρανοῦ. ⁹Κατ' αὐτὴν τὴν περίοδον ἡ ἡμέρα καθημερινῶς καθίσταται μακροτέρα καὶ ἡ νύξ βραχυτέρα καθ' ἐκάστην νύκτα μέχρι τῆς τριακοστῆς πρωῖας. ¹⁰Κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἡ ἡμέρα εἶναι μακροτέρα ἢ ἡ νύξ κατὰ τὸ ἕνατον μέρος· ἡ ἡμέρα περιλαμβάνει δέκα μέρη καὶ ἡ νύξ ὀκτώ μέρη. ¹¹Ὁ ἥλιος ἀνατέλλει ἀπὸ τὸν τέταρτον πυλῶνα καὶ δύει εἰς τὸν τέταρτον καὶ ἐπιστρέφει εἰς τὸν πέμπτον πυλῶνα τῆς ἀνατολῆς ἐπὶ τριάκοντα πρωῖας, καὶ ἀνατέλλει ἀπὸ αὐτὸν καὶ δύει εἰς τὸν πέμπτον πυλῶνα. ¹²Τότε ἡ ἡμέρα καθίσταται μακροτέρα κατὰ δύο μέρη καὶ περιλαμβάνει ἕνδεκα μέρη, ἡ δὲ νύξ καθίσταται βραχυτέρα καὶ περιλαμβάνει ἑπτὰ μέρη. ¹³Καὶ ἐπιστρέφει πρὸς ἀνατολάς καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸν ἕκτον πυλῶνα, καὶ ἀνατέλλει καὶ δύει εἰς τὸν ἕκτον πυλῶνα τριάκοντα καὶ μίαν πρωῖας ἕνεκα τοῦ σημείου του. ¹⁴Κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν καθίσταται ἡ ἡμέρα μακροτέρα τῆς νυκτός, ἡ ἡμέρα καθίσταται διπλῆ ἢ ἡ νύξ· ἡ ἡμέρα τότε καθίσταται δώδεκα μέρη, ἡ δὲ νύξ βραχύνεται καὶ καθίσταται ἐξ μέρη. ¹⁵Καὶ ὁ ἥλιος ἀνέρχεται διὰ τὴν κάμη τὴν ἡμέραν βραχυτέραν καὶ τὴν νύκτα μακροτέραν· ὁ ἥλιος ἐπιστρέφει εἰς τὴν ἀνατολὴν καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸν ἕκτον πυλῶνα, καὶ ἀνατέλλει ἐξ αὐτοῦ καὶ δύει τριάκοντα πρωῖας. ¹⁶Καὶ ὅταν συμπληρωθοῦν αἱ τριάκοντα πρωῖαι, ἡ ἡμέρα ἐλαττοῦται ἀκριβῶς κατὰ ἕν μέρος καὶ συνίσταται ἐξ ἕνδεκα μερῶν, ἡ δὲ νύξ ἐξ ἑπτὰ. ¹⁷Καὶ ὁ ἥλιος ἐξέρχεται ἐκ τοῦ ἕκτου πυλῶνος ἐν τῇ δύσει καὶ πορεύεται πρὸς ἀνατολάς καὶ ἀνατέλλει εἰς τὸν πέμπτον πυλῶνα ἐπὶ τριάκοντα πρωῖας, καὶ δύει ἐν τῇ δύσει πάλιν εἰς τὸν πέμπτον δυτικὸν πυλῶνα. ¹⁸Κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐλαττοῦται ἡ ἡμέρα κατὰ δύο μέρη καὶ συνίσταται ἐκ δέκα μερῶν, ἡ δὲ νύξ ἐξ ὀκτῶ μερῶν. ¹⁹Ὁ ἥλιος ἐξέρχεται ἀπὸ τὸν πέμπτον πυλῶνα καὶ δύει εἰς τὸν πέμπτον πυλῶνα τῆς δύσεως· ἀνατέλλει εἰς τὸν τέταρτον πυλῶνα ἐπὶ τριάκοντα καὶ μίαν πρωῖας ἕνεκα τοῦ σημείου του, καὶ δύει ἐν τῇ δύσει. ²⁰Κατ'

ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐξισοῦται ἡ ἡμέρα πρὸς τὴν νύκτα καὶ καθίσταται ἴσης διαρκείας· ἡ νύξ ἀνέρχεται εἰς ἑννέα μέρη καὶ ἡ ἡμέρα εἰς ἑννέα μέρη. ²¹Ὁ ἥλιος ἀνατέλλει ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν πυλῶνα καὶ δύει ἐν τῇ δύσει, ἐπιστρέφει δὲ εἰς τὴν ἀνατολὴν καὶ ἀνατέλλει τριάκοντα πρωΐας εἰς τὸν τρίτον πυλῶνα καὶ δύει ἐν τῇ δύσει εἰς τὸν τρίτον πυλῶνα. ²²Κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν καθίσταται ἡ νύξ μακροτέρα ἢ ἡ ἡμέρα, ἐκάστη νύξ καθίσταται μακροτέρα ἢ ἡ (συνήθης) νύξ, ἡ δὲ ἡμέρα βραχυτέρα ἢ ἡ (συνήθης) ἡμέρα μέχρι τῆς τριακοστῆς πρωΐας· ἡ νύξ ἀνέρχεται ἀκριβῶς εἰς δέκα μέρη, ἡ δὲ ἡμέρα εἰς ὀκτώ μέρη. ²³Ὁ ἥλιος ἀνατέλλει ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν τρίτον πυλῶνα καὶ δύει εἰς τὸν τρίτον πυλῶνα ἐν τῇ δύσει καὶ ἐπιστρέφει εἰς τὴν ἀνατολὴν, ἐπὶ δὲ τριάκοντα πρωΐας ἀνατέλλει εἰς τὸν δεύτερον πυλῶνα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ κατὰ παρόμοιον τρόπον δύει εἰς τὸν δεύτερον πυλῶνα ἐν τῇ δύσει τοῦ οὐρανοῦ. ²⁴Καὶ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἡ νύξ συνίσταται ἀπὸ ἑνδεκα μέρη, ἡ δὲ ἡμέρα ἀπὸ ἐπτὰ μέρη. ²⁵Ὁ ἥλιος ἀνατέλλει κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν δεύτερον πυλῶνα καὶ δύει ἐν τῇ δύσει εἰς τὸν δεύτερον πυλῶνα, ἐπιστρέφει δὲ εἰς τὴν ἀνατολὴν εἰς τὸν πρῶτον πυλῶνα ἐπὶ τριάκοντα καὶ μίαν πρωΐας καὶ δύει εἰς τὸν πρῶτον πυλῶνα ἐν τῇ δύσει τοῦ οὐρανοῦ. ²⁶Κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἡ νύξ καθίσταται μακροτέρα καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸ διπλοῦν τῆς ἡμέρας· ἡ νύξ ἀνέρχεται ἀκριβῶς εἰς δώδεκα μέρη, ἡ δὲ ἡμέρα εἰς ἕξ. ²⁷Ὁ ἥλιος διαβαίνει (τοιουτοτρόπως) τὰς διαιρέσεις τῆς τροχιᾶς του καὶ ἐπιστρέφει πάλιν δι' ἐκείνων τῶν διαιρέσεων τῆς τροχιᾶς του, καὶ εἰσέρχεται ἐκεῖνον τὸν πυλῶνα τριάκοντα πρωΐας καὶ δύει ἐπίσης ἐν τῇ δύσει ἀκριβῶς ἀπέναντι. ²⁸Κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα ἐλαττοῦται ἡ νύξ εἰς μῆκος κατὰ ἓν [ἕνατον] μέρος· ἡ νύξ γίνεται ἑνδεκα μέρη, ἡ δὲ ἡμέρα ἐπτὰ μέρη. ²⁹Ὁ ἥλιος ἐπιστρέφει καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸν δεύτερον πυλῶνα ἐν τῇ ἀνατολῇ, ἐπιστρέφει δὲ διὰ τῶν αὐτῶν διαιρέσεων τῆς τροχιᾶς του ἐπὶ τριάκοντα πρωΐας, ἀνατέλλων καὶ δύων. ³⁰Κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐλαττοῦται ἡ νύξ εἰς μῆκος· ἡ νύξ συνίσταται ἐκ δέκα μερῶν, ἡ δὲ ἡμέρα ἐξ ὀκτώ. ³¹Κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὁ ἥλιος ἀνατέλλει ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν πυλῶνα καὶ δύει ἐν τῇ δύσει· ἐπιστρέφει εἰς τὴν ἀνατολὴν, ἀνατέλλει εἰς τὸν τρίτον πυλῶνα ἐπὶ τριάκοντα καὶ μίαν πρωΐας καὶ δύει ἐν τῇ δύσει τοῦ οὐρανοῦ. ³²Κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐλαττοῦται ἡ νύξ καὶ συνίσταται ἐξ ἑννέα μερῶν, καὶ ἡ ἡμέρα ἐξ ἑννέα μερῶν, ἡ δὲ νύξ εἶναι ἴση πρὸς τὴν ἡμέραν καὶ τὸ ἔτος εἶναι ἀκριβῶς ὡς πρὸς τὰς ἡμέρας του τριακόσσια ἐξήκοντα τέσσαρες. ³³Καὶ τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς καθὼς καὶ ἡ βράχυνσις τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς — διὰ τῆς τροχιᾶς τοῦ ἡλίου γεννᾶται ἡ διαφορά των. ³⁴Διὰ τοῦτο ἡ ἡμερησία τροχιά του καθίσταται καθημερινῶς μακροτέρα καὶ ἡ νυκτερινὴ τροχιά του κατὰ τὴν νύκτα βραχυτέρα. ³⁵Αὐτὸς εἶναι ὁ νόμος καὶ ἡ τροχιά τοῦ ἡλίου καὶ ἡ ἐπιστροφή του, ὁσάκις ἐπιστρέφει ἐξηκοντάκις καὶ

ἀνατέλλει, δηλ. ὁ μέγας φωστήρ, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ὀνομάζεται ἥλιος. ³⁶Αὐτό, τὸ ὁποῖον (οὕτως) ἀνατέλλει, εἶναι ὁ μέγας φωστήρ, καὶ ὀνομάζεται τοιουτοτρόπως ἕνεκα τῆς ἐμφανισέως του καθ' ἃ ὁ Κύριος διέταξε. ³⁷Ὅπως ἀνατέλλει οὕτω καὶ δύει, καὶ δὲν ἐλαττοῦται καὶ δὲν ἀναπαύεται, ἀλλὰ τρέχει ἡμέραν καὶ νύκτα, τὸ δὲ φῶς του εἶναι ἐπταπλάσιον τῆς σελήνης, ὅσον ἑμῶς ἀφορᾷ εἰς τὸ μέγεθος εἶναι ἀμφοτέροι ἴσοι.

73. Ἡ σελήνη καὶ αἱ φάσεις της.

73 ¹Μετὰ τοῦτον τὸν νόμον εἶδον ἄλλον νόμον σχέσιν ἔχοντα μὲ τὸν μικρότερον φωστήρα, ὁ ὁποῖος ὀνομάζεται Σελήνη. ²Ἡ περιφέρειά της εἶναι ὅπως ἡ περιφέρεια τοῦ οὐρανοῦ, τὸ ἄρμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἵππευε ὁδηγεῖται ὑπὸ ἀνέμου, τὸ δὲ φῶς ἐδόθη εἰς αὐτὴν ἐν (καθωρισμένῳ) μέτρῳ. ³Ἡ ἀνατολὴ καὶ ἡ δύσις αὐτῆς ἀλλάσσουν κάθε μῆνα, αἱ δὲ ἡμέραι της εἶναι ὡς αἱ ἡμέραι τοῦ ἡλίου· ὅταν τὸ φῶς της εἶναι ἐνιαῖον (δηλ. πλήρες) ἀνέρχεται εἰς τὸ ἔβδομον μέρος τοῦ φωτός τοῦ ἡλίου. Καὶ οὕτως ἀνατέλλει. ⁴Ἡ πρώτη της φάσις ἐν τῇ ἀνατολῇ παρουσιάζεται τὴν τριακοστὴν πρωΐαν: καθ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν καθίσταται ὄρατὴ, καὶ (οὕτω) γεννᾶται διὰ σὲ ἡ πρώτη φάσις τῆς σελήνης τὴν τριακοστὴν ἡμέραν ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἡλίου εἰς τὸν πυλῶνα, ὅπου ὁ ἥλιος ἀνατέλλει. ⁵Τὸ ἥμισυ αὐτῆς προβάλλει δι' ἐνὸς ἐβδόμου, ἡ ὅλη της περιφέρεια εἶναι κενή, χωρὶς φῶς, ἐξαιρέσει τοῦ ἐνὸς ἐβδόμου αὐτῆς, (καὶ) τοῦ ἐνὸς δεκάτου τετάρτου μέρους τοῦ φωτός της. ⁶Ὅταν λάβῃ τὸ ἐν ἔβδομον μέρος τοῦ ἡμίσεος τοῦ φωτός της, τὸ φῶς της ἀνέρχεται εἰς τὸ ἐν ἔβδομον μέρος καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ. ⁷Δύει μὲ τὸν ἥλιον καὶ ὅταν ὁ ἥλιος ἀνατέλλῃ, ἡ σελήνη ἀνατέλλει μετ' αὐτοῦ καὶ λαμβάνει τὸ ἥμισυ ἐνὸς μέρους τοῦ φωτός· καθ' ἐκείνην τὴν νύκτα εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἡμέρας της (τῆς ἀνατολῆς της) δύει ἡ σελήνη μετὰ τοῦ ἡλίου καὶ εἶναι ἀόρατος ἐκείνην τὴν νύκτα κατὰ 14 μέρη καὶ τὸ ἥμισυ ἐνὸς ἐξ αὐτῶν. ⁸Ἀνατέλλει καθ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν κατὰ ἐν ἔβδομον μέρος ἀκριβῶς, καὶ προβάλλει καὶ ἀποσύρεται ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, καὶ κατὰ τὰς ἀπομεινούσας ἡμέρας της καθίσταται λαμπρὰ εἰς τὰ (ἀπομένοντα) δέκα τρία μέρη.

74 ¹Εἶδον μίαν ἄλλην τροχίαν καὶ ἓνα νόμον δι' αὐτὴν, (καὶ) πῶς καθ' αὐτὸν τὸν νόμον αὕτη ἐκτελεῖ τὴν μηνιαίαν της περιστροφὴν. ²Πάντα ταῦτα μοῦ ἔδειξεν ὁ Οὐριήλ, ὁ ἅγιος ἄγγελος, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ ἀρχων ὄλων αὐτῶν, καὶ τὰς θέσεις των, καὶ κατέγραψα τὰς θέσεις των, καθὼς οὗτος ἔδειξε ταύτας εἰς ἐμὲ καὶ κατέγραψα τοὺς μῆνάς των, καθὼς ἦσαν, καὶ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ φωτός των, μέχρις ὅτου συμπληρωθῶν δέκα πέντε ἡμέραι. ³Εἰς ἰδιαιτέρα ἔβδομα συμπληρῶναι αὕτη τὸ φῶς της ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ εἰς ἰδιαιτέρα ἔβδομα μέρη (τὸ) χάνει, μέχρις ὅτου καταστῇ ἐντελῶς ἀόρατος ἐν τῇ δύσει. ⁴Καθ' ὠρισμένους μῆνας μεταβάλλει τὰς δύσεις της, καὶ καθ' ὠρισμένους μῆνας ἀκολουθεῖ τὴν ἰδίαν αὐτῆς τροχίαν. ⁵Ἐπὶ δύο μῆνας ἡ σελήνη δύει μετὰ τοῦ ἡλίου

εἰς ἐκείνους τοὺς δύο μεσαίους πυλῶνας, τὸν τρίτον καὶ τὸν τέταρτον. ⁶Ἀνατέλλει ἑπτὰ ἡμέρας, γυρίζει καὶ ἐπιστρέφει πάλιν διὰ τοῦ πυλῶνος, ὅπου ὁ ἥλιος ἀνατέλλει, καὶ προσλαμβάνει ὅλον τὸ φῶς τῆς, ἀποχωρίζεται ἀπὸ τὸν ἥλιον καὶ εἰς ὀκτῶ ἡμέρας εἰσέρχεται εἰς τὸν ἕκτον πυλῶνα, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὁ ἥλιος ἀνατέλλει. ⁷Ὄταν ὁ ἥλιος ἀνατέλλῃ ἀπὸ τὸν τέταρτον πυλῶνα, αὐτὴ ἀνατέλλει ἑπτὰ ἡμέρας, μέχρις ὅτου ἀνατείλῃ ἀπὸ τὸν πέμπτον καὶ ἐπιστρέψῃ πάλιν ἐντὸς ἑπτὰ ἡμερῶν εἰς τὸν τέταρτον πυλῶνα καὶ προσλάβῃ ὅλον τὸ φῶς τῆς· ἀποχωρεῖ καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸν πρῶτον πυλῶνα εἰς ὀκτῶ ἡμέρας. ⁸Εἰς ἑπτὰ ἡμέρας ἐπιστρέφει πάλιν εἰς τὸν τέταρτον πυλῶνα, ἀπὸ τὸν ὁποῖο ἀνατέλλει ὁ ἥλιος. ⁹Τοιουτοτρόπως εἶδον τὰς θέσεις των — πῶς ἡ σελήνη ἀνέτελλεν καὶ ὁ ἥλιος ἔδυσεν εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας. ¹⁰Ἐὰν πέντε ἔτη προστεθοῦν μαζί, ὁ ἥλιος ἔχει πλεόνασμα τριάκοντα ἡμερῶν, καὶ ὅλαι αἱ ἡμέραι, αἱ ὁποῖαι προστίθενται εἰς αὐτὸν καθ' ἕκαστον τῶν πέντε ἐκείνων ἐτῶν, ὅταν εἶναι πλήρεις, δίδουν 364 ἡμέρας. ¹¹Τὸ πλεόνασμα τοῦ ἡλίου καὶ τῶν ἀστέρων ἀνέρχεται εἰς ἕξ ἡμέρας: εἰς πέντε ἔτη αἱ ἕξ ἡμέραι καθ' ἕκαστον ἔτος δίδουν τριάκοντα ἡμέρας: ἡ σελήνη καθυστερεῖ τοῦ ἡλίου καὶ τῶν ἀστέρων κατὰ τριάκοντα ἡμέρας. ¹²Ὁ ἥλιος καὶ οἱ ἀστέρες εἰσάγουν ὅλα τὰ ἔτη ἀκριβῶς, οὕτως ὥστε αἱ θέσεις των οὔτε προτρέχουν οὔτε καθυστεροῦν οὐδὲ μίαν ἡμέραν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ συμπληρῶνουν τὰ ἔτη μετὰ πλήρους ἀκριβείας εἰς 364 ἡμέρας. ¹³Εἰς τρία ἔτη περιλαμβάνονται 1.092 ἡμέραι, καὶ εἰς πέντε ἔτη 1.820 ἡμέραι, οὕτως ὥστε εἰς ὀκτῶ ἔτη περιλαμβάνονται 2.912 ἡμέραι. ¹⁴Διὰ τὴν σελήνην μόνον αἱ ἡμέραι ἀνέρχονται ἐντὸς τριῶν ἐτῶν εἰς 1.062, ἐντὸς πέντε ἐτῶν αὕτη καθυστερεῖ 50 ἡμέρας: [δηλ. εἰς τὸν ἀριθμὸν (τῶν 1770) πρέπει νὰ προστεθοῦν (1.000 καὶ) 62 ἡμέραι]. Εἰς πέντε ἔτη περιλαμβάνονται 1.770 ἡμέραι, οὕτως ὥστε διὰ τὴν σελήνην εἰς ὀκτῶ ἔτη αἱ ἡμέραι ἀνέρχονται εἰς 2.832. [Διότι εἰς ὀκτῶ ἔτη αὕτη καθυστερεῖ κατὰ 80 ἡμέρας], ὅλαι αἱ ἡμέραι, καθ' ἃς αὕτη καθυστερεῖ εἶναι 80. ¹⁷Τὸ ἔτος συμπληροῦται ἀκριβῶς συμφώνως πρὸς τὰς κοσμικὰς στάσεις των καὶ τὰς στάσεις τοῦ ἡλίου, ὁ ὁποῖος ἀνατέλλει ἀπὸ τοὺς πυλῶνας, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους ἀνατέλλει καὶ δύνει τριάκοντα ἡμέρας.

75 ¹Καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν χιλιάρχων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τεθῆ ἔφ' ὅλης τῆς δημιουργίας καὶ ἔφ' ὅλων τῶν ἀστέρων, ἀσχολοῦνται ἐπίσης μετὰ τὰς τέσσαρας ἐμβολίμους ἡμέρας, αἱ ὁποῖαι δὲν δύνανται νὰ χωρισθοῦν ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν των συμφώνως πρὸς τὸν ὅλον ὑπολογισμὸν τοῦ ἔτους, καὶ οὗτοι προσφέρουν ὑπηρεσίαν εἰς τὰς τέσσαρας ἡμέρας, αἱ ὁποῖαι δὲν ὑπολογίζονται κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ἔτους. ²Ἐξ αἰτίας των οἱ ἄνθρωποι πλανῶνται ἐν τούτῳ, διότι ἐκεῖνοι οἱ φωστῆρες ὀρθῶς προσφέρουν τὴν ὑπηρεσίαν των εἰς τὰς κοσμικὰς στάσεις, μίαν εἰς τὸν πρῶτον πυλῶνα, μίαν εἰς τὸν τρίτον πυλῶνα τοῦ οὐρανοῦ, μίαν εἰς τὸν τέταρτον πυλῶνα καὶ μίαν εἰς τὸν ἕκτον πυλῶνα, ἡ δὲ ἀκρίβεια τοῦ ἔτους συντελεῖται διὰ τῶν ἰδιαιτέρων 364 στάσεων. ³Διότι τὰ σημεῖα καὶ τοὺς χρόνους καὶ τὰ ἔτη καὶ τὰς ἡμέρας ἔδειξεν εἰς ἐμὲ ὁ ἄγγελος Οὐριήλ, τὸν ὁ-

ποῖον ὁ Κύριος τῆς δόξης ὤρισε διὰ παντός ἐφ' ὅλων τῶν φωστήρων τοῦ οὐρανοῦ, ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῷ κόσμῳ, οὕτως ὥστε νὰ ἄρχουν ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ οὐρανοῦ καὶ νὰ εἶναι θεαταὶ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ νὰ ἄρχουν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός, δηλ. ὁ ἥλιος, ἡ σελήνη, οἱ ἀστέρες καὶ ὅλα τὰ ὑπηρετικὰ δημιουργήματα, τὰ ὁποῖα ἐκτελοῦν τὴν περιστροφὴν των ἐφ' ὅλων τῶν ἀρμάτων τοῦ οὐρανοῦ. ⁴Καθ' ὅμοιον τρόπον ὁ Οὐριήλ μοῦ ἔδειξε δώδεκα θύρας, ἀνοικτάς εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ἄρματος τοῦ ἡλίου ἐν τῷ οὐρανῷ, διὰ τῶν ὁποίων διέρχονται αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου· ἐξ αὐτῶν θερμότης διαχέεται ἐπὶ τῆς γῆς, ὅταν ἀνοίγονται κατὰ τὰς καθωρισμένας εἰς αὐτάς ἐποχάς. ⁵[Καὶ διὰ τοὺς ἀνέμους καὶ διὰ τὸ πνεῦμα τῆς δρόσου (ὑπάρχουν τοιαῦται θύραι), ὅταν αὗται ἀνοίγονται, ἰστάμεναι ἀνοίχονται εἰς τοὺς οὐρανοὺς κατὰ τὰ ἄκρα]. ⁶Ὡς πρὸς τοὺς δώδεκα πυλῶνας ἐν τῷ οὐρανῷ, εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς, ἐκ τῶν ὁποίων ἀνατέλλουν ὁ ἥλιος, σελήνη καὶ ἀστέρες καὶ ὅλα τὰ ἔργα τοῦ οὐρανοῦ ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ ἐν τῇ δύσει, ἔχουσιν πολλὰ παράθυρα ἀνοικτὰ εἰς τὰ δεξιὰ καὶ εἰς τὰ ἀριστερὰ τούτων, καὶ ἓνα παράθυρον κατὰ τὴν (προσδιορισμένην του) ἐποχὴν παράγει θερμότητα, ἀνταποκρινομένην πρὸς ἐκείνας τὰς θύρας, ἐκ τῶν ὁποίων ἀνατέλλουν οἱ ἀστέρες, καθὼς Οὗτος ἔχει ὀρίσει εἰς αὐτούς, καὶ εἰς τὰς ὁποίας δύνουν συμφώνως πρὸς τὸν ἀριθμὸν των. ⁸Καὶ εἶδον ἄρματα ἐν τῷ οὐρανῷ τρέχοντα ἐν τῷ κόσμῳ, ὑπεράνω ἐκείνων τῶν πυλῶνων, εἰς τὰ ὁποῖα περιφέρονται οἱ ἀστέρες, οἱ ὁποῖοι οὐδέποτε δύνουν. ⁹Ἐνας ἐξ αὐτῶν εἶναι μεγαλύτερος τῶν λοιπῶν, καὶ αὐτὸς εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐκτελεῖ τὴν τροχίαν του δι' ὅλου τοῦ κόσμου.

76. Οἱ δώδεκα ἄνεμοι καὶ οἱ πυλῶνες των.

76 ¹Καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς εἶδον δώδεκα πυλῶνας ἀνοικτοὺς πρὸς ὅλα τὰ μέρη τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ ὅπου οἱ ἄνεμοι ἐξέρχονται καὶ πνέουν ἐπὶ τῆς γῆς. ²Τρεῖς ἐξ αὐτῶν εἶναι ἀνοικτοὶ ἐπὶ τοῦ προσώπου (δηλ. ἀνατολικῶς) τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τρεῖς ἐν τῇ δύσει, καὶ τρεῖς εἰς τὰ δεξιὰ (δηλ. νοτιῶς) τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τρεῖς εἰς τὰ ἀριστερὰ (δηλ. βορείως). ³Καὶ οἱ τρεῖς πρῶτοι εἶναι ἐκεῖνοι τῆς ἀνατολῆς, καὶ τρεῖς εἶναι τοῦ βορρᾶ, καὶ τρεῖς [ἀντιστοίχως πρὸς ἐκείνας εἰς τὰ ἀριστερὰ] τοῦ νότου, καὶ τρεῖς τῆς δύσεως. ⁴Διὰ τεσσάρων ἐξ αὐτῶν ἔρχονται ἄνεμοι εὐλογίας καὶ εὐημερίας, καὶ ἐξ ἐκείνων τῶν ὀκτῶ ἔρχονται βλαβεροὶ ἄνεμοι: ὅταν στέλλωνται, φέρουν καταστροφὴν ἐφ' ὅλης τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τοῦ ὕδατος ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἐφ' ὅλων τῶν κατοικούντων ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἐπὶ παντός, τὸ ὁποῖον ὑπάρχει εἰς τὸ ὕδωρ ἢ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς γῆς.

⁵Καὶ ὁ πρῶτος ἄνεμος — ἀπὸ ἐκείνου τοὺς πυλῶνας, καλούμενος ἀνατολικὸς ἄνεμος, ἐξέρχεται διὰ τοῦ πρώτου πυλῶνος, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐν τῇ ἀνατολῇ, μὲ κλίσιν πρὸς τὸν νότον: ἐξ αὐτοῦ προέρχονται ἐρήμωσις, ξηρασία, καύσων καὶ καταστροφή. ⁶Καὶ διὰ τοῦ δευτέρου πυλῶνος εἰς τὸ μέσον ἔρχεται

ἔτι εἶναι εὐνοϊκόν, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔρχεται βροχὴ καὶ καρποφορία καὶ εὐημερία καὶ δρόσος· καὶ διὰ τοῦ τρίτου πυλῶνος, ὁ ὁποῖος κεῖται πρὸς βορρᾶν ἔρχονται τὸ ψῦχος καὶ ἀνομβρία.

⁷Καὶ μετὰ τούτους ἐξέρχονται οἱ νότιοι ἄνεμοι διὰ τριῶν πυλῶνων: διὰ τοῦ πρώτου πυλῶνος ἐξ αὐτῶν μὲ κλίσιν πρὸς ἀνατολὰς ἐξέρχεται ὁ θερμὸς ἄνεμος. ⁸Καὶ διὰ τοῦ μεσαίου πυλῶνος παραπλευρῶς αὐτοῦ ἐξέρχονται εὐώδεις ὄσμαί, καὶ δρόσος, καὶ βροχὴ καὶ εὐημερία καὶ υἰεία. ⁹Καὶ διὰ τοῦ τρίτου πυλῶνος τοῦ κειμένου πρὸς δυσμὰς ἐξέρχεται δρόσος καὶ βροχὴ, ἀκρίδες καὶ ἐρήμωσις.

¹⁰Καὶ μετὰ τούτους οἱ βόρειοι ἄνεμοι: ἀπὸ τοῦ ἐβδόμου πυλῶνος ἐν τῇ ἀνατολῇ ἔρχονται δρόσος καὶ βροχὴ, ἀκρίδες καὶ ἐρήμωσις. ¹¹Ἐκ τοῦ μεσαίου πυλῶνος ἔρχονται κατ' εὐθεῖαν υἰεία καὶ βροχὴ καὶ δρόσος καὶ εὐημερία· καὶ διὰ τοῦ τρίτου πυλῶνος ἐν τῇ δῦσει ἔρχονται νέφη καὶ πάχνη, καὶ χιῶν καὶ δρόσος καὶ ἀκρίδες.

¹²Καὶ μετὰ τούτους εἶναι οἱ δυτικοὶ ἄνεμοι: διὰ τοῦ πρώτου πυλῶνος, τοῦ γειτνιαζόντος τὸν βορρᾶν, ἐξέρχονται δρόσος καὶ πάχνη καὶ ψῦχος καὶ χιῶν καὶ παγετός. ¹³Καὶ ἐκ τοῦ μεσαίου πυλῶνος ἐξέρχονται δρόσος καὶ βροχὴ καὶ εὐημερία καὶ εὐλογία· καὶ διὰ τοῦ τελευταίου πυλῶνος, τοῦ γειτνιαζόντος τὸν νότον, ἐξέρχονται ξηρασία καὶ ἐρήμωσις, καὶ καῦμα καὶ καταστροφή. ¹⁴Συνεπληρώθησαν τοιοῦτοτρόπως (αἱ περιγραφαὶ) τῶν δώδεκα πυλῶνων τῶν τεσσάρων μερῶν τοῦ οὐρανοῦ, ὅλους δὲ τοὺς νόμους των καὶ ὅλας τὰς πληγὰς των καὶ ὅλας τὰς εὐεργεσίας των ἔχω δείξει εἰς σέ, υἱέ μου Μαθουσάλα.

77. Τὰ τέσσαρα μέρη τοῦ οὐρανοῦ
καὶ ὠρισμένοι γεωγραφικοὶ προσδιορισμοί.

77 ¹Τὸ πρῶτον μέρος ὀνομάζεται ἡ ἀνατολή, διότι αὐτὸ εἶναι τὸ πρῶτον· τὸ δεύτερον, τὸ νότιον, διότι ὁ Ὑψιστος κατέρχεται ἐκεῖ, ναί, ἐκεῖ ὑπὸ εἰδικὴν ἔννοιαν Αὐτὸς ὁ διὰ παντός εὐλογητὸς κατέρχεται. ²Τὸ δυτικὸν μέρος ὀνομάζεται ὁ μειωμένος τόπος, διότι ἐκεῖ ὅλοι οἱ φωστῆρες τοῦ οὐρανοῦ χάνουν τὸ φῶς των καὶ κατέρχονται. ³Τὸ τέταρτον μέρος, ὀνομαζόμενον βορρᾶς, διαιρεῖται εἰς τρία μέρη: τὸ πρῶτον ἐξ αὐτῶν εἶναι διὰ τὸ κατοικήσουν οἱ ἄνθρωποι· τὸ δεύτερον περιλαμβάνει θαλάσσας ὕδατος καὶ τὰς ἀβύσσους, καὶ δάση καὶ ποταμούς, καὶ σκότος καὶ νέφη· καὶ τὸ τρίτον μέρος περιλαμβάνει τὸν κῆπον τῆς δικαιοσύνης. ⁴Εἶδον ἑπτὰ ὑψηλὰ ὄρη, ὑψηλότερα ἐξ ὅλων τῶν ὄρων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἀπ' αὐτῶν ἐξέρχεται πάχνη. Ἡμέραι, ἐποχαὶ καὶ ἔτη παρέρχονται. ⁵Εἶδον ἑπτὰ ποταμούς ἐπὶ τῆς γῆς μεγαλυτέρους ἀπὸ ὅλους τοὺς ποταμούς· ὁ ἓνας ἐξ αὐτῶν ἐρχόμενος ἐκ δυσμῶν (Νεῖλος) χύνει τὰ ὕδατά του εἰς τὴν μεγάλην Θάλασσαν (Μεσόγειον). ⁶Δύο ἐξ αὐτῶν ἔρχονται ἐκ βορρᾶ πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ χύνουν τὰ ὕδατα των εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν ἀνα-

τολικῶς. Ὅτι ὑπόλοιποι τέσσαρες ἔρχονται ἐκ τῆς βαρείας πλευρᾶς πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν θάλασσαν, [δύο ἐξ αὐτῶν] εἰς τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν καὶ δύο εἰς τὴν Μεγάλην Θάλασσαν καὶ ἐκφορτώνουν ἑαυτοὺς ἐκεῖ [τινὲς λέγουν: εἰς τὴν ἔρημον]. ⁸Ἐπτά μεγάλας νήσους εἶδον εἰς τὴν θάλασσαν καὶ εἰς τὴν κυρίως γῆν: δύο εἰς τὴν κυρίως γῆν καὶ πέντε εἰς τὴν Μεγάλην Θάλασσαν.

78. Ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη.

Ἡ ἀύξομείωσις τῆς σελήνης.

78 ¹Τὰ ὀνόματα τοῦ ἡλίου εἶναι τὰ ἀκόλουθα: τὸ πρῶτον εἶναι Ὀριάρης καὶ τὸ δεύτερον Τόμας. ²Ἡ σελήνη ἔχει τέσσαρα ὀνόματα: τὸ πρῶτόν της ὄνομα εἶναι Ἀσονία, τὸ δεύτερον Ἐβλά, τὸ τρίτον Βενασέ, καὶ τὸ τέταρτον Ἐραέ. ³Αὐτοὶ εἶναι οἱ δύο μεγάλοι φωστῆρες: ἡ περιφέρειά των εἶναι, ὅπως ἡ περιφέρεια τοῦ οὐρανοῦ, τὸ δὲ μέγεθος τῆς περιφερείας ἀμφοτέρων εἶναι ὅμοιον. ⁴Εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ἡλίου ὑπάρχουν δεδομένα ἑπτὰ μέρη φωτὸς περισσότερα ἢ εἰς τὴν σελήνην, καὶ εἰς καθωρισμένα μέτρα τοῦτο (τὸ φῶς) μεταφέρεται, μέχρις ὅτου τὸ ἐν ἔβδομον τοῦ ἡλίου ἐξαντληθῆ. ⁵Δύουν καὶ εἰσέρχονται τοὺς πυλώνας τῆς δύσεως, ἐκτελοῦν τὴν περιφορὰν των διὰ τοῦ βορρᾶ καὶ ἀνέρχονται διὰ τῶν ἀνατολικῶν πυλώνων ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ οὐρανοῦ. ⁶Ὅταν ἡ σελήνη ἀνατέλλῃ, ἐν δέκατον τέταρτον μέρος ἐμφανίζεται εἰς τὸν οὐρανόν· ἐντὸς δεκατεσσάρων ἡμερῶν καθίσταται πανσέληνος. ⁷Δεκαπέντε μέρη φωτὸς μεταφέρονται εἰς αὐτὴν μέχρι τῆς δεκάτης πέμπτης ἡμέρας, (ὅταν) τὸ φῶς της εἶναι πλήρες, κατὰ τὸ σημεῖον τοῦ ἔτους, καὶ αὕτη καθίσταται δέκα πέντε μέρη, καὶ ἡ σελήνη αὐξάνει κατὰ δεκατέσσαρα μέρη. ⁸Καὶ κατὰ τὴν μείωσίν της (ἡ σελήνη) ἐλαττοῦται τὴν πρώτην ἡμέραν εἰς δεκατέσσαρα μέρη τοῦ φωτός της, τὴν δευτέραν εἰς δεκατρία μέρη φωτός, τὴν τρίτην εἰς δώδεκα, τὴν τετάρτην εἰς ἕνδεκα, τὴν πέμπτην εἰς δέκα, τὴν ἕκτην εἰς ἑννέα, τὴν ἑβδόμην εἰς ὀκτώ, τὴν ὀγδόην εἰς ἑπτὰ, τὴν ἐνάτην εἰς ἕξ, τὴν δεκάτην εἰς πέντε, τὴν ἑνδεκάτην εἰς τέσσαρα, τὴν δωδεκάτην εἰς τρία, τὴν δεκάτην τρίτην εἰς δύο, τὴν δεκάτην τετάρτην εἰς τὸ ἕμισυ τοῦ ἑνὸς ἑβδόμου, ὅλον δὲ τὸ ἀπομένον φῶς της ἐξαφανίζεται πλήρως τὴν δεκάτην πέμπτην. ⁹Καθ' ὠρισμένους μῆνας ὁ μὴν* ἔχει εἴκοσι ἑννέα ἡμέρας, ἅπαξ δὲ εἴκοσι ὀκτώ. ¹⁰Ὁ Οὐριήλ ἔδειξεν εἰς ἐμὲ ἕνα ἄλλον νόμον: πότε τὸ φῶς μεταφέρεται εἰς τὴν σελήνην, καὶ ἐπὶ ποίας πλευρᾶς μεταφέρεται εἰς αὐτὴν ὑπὸ τοῦ ἡλίου. ¹¹Καθ' ὅλην τὴν περίοδον, καθ' ἣν ἡ σελήνη αὐξάνει κατὰ τὸ φῶς της, μεταφέρει τοῦτο εἰς ἑαυτήν, ὅταν εἶναι ἀπέναντι εἰς τὸν ἥλιον ἐπὶ δεκατέσσαρας ἡμέρας [τὸ φῶς της συμπληροῦται ἐν τῷ οὐρανῷ], καὶ ὅταν εἶναι ὀλόφωτος, τὸ φῶς της εἶναι πλήρες ἐν τῷ οὐρανῷ. ¹²Τὴν πρώτην ἡμέραν καλεῖται νέα σελήνη, διότι κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν

* Κατὰ τὸν Kutzsch 'ἡ σελήνη'.

τὸ φῶς ἀνέρχεται ἐπ' αὐτῆς. ¹³Γίνεται πανσέληνος ἀκριβῶς, καθ' ἣν ἡμέραν ὁ ἥλιος δύει ἐν τῇ δύσει, καὶ αὕτη ἐξ ἀνατολῶν ἀνατέλλει τὴν νύκτα, καὶ ἡ σελήνη φέγγει καθ' ὅλην τὴν νύκτα, μέχρις ὅτου ὁ ἥλιος ἀνατείλῃ κατέναντι αὐτῆς καὶ ἡ σελήνη εἶναι ὁρατὴ κατέναντι τοῦ ἡλίου. ¹⁴Ἐπὶ τῆς πλευρᾶς, ἐξ ἧς τὸ φῶς τῆς σελήνης προέρχεται, ἐκεῖ πάλιν ἐλαττοῦται, μέχρις ὅτου καθῆ ὅλον τὸ φῶς καὶ ὅλαι αἱ ἡμέραι τοῦ μηνὸς τελειώσουν καὶ ἡ περιφέρειά της εἶναι κενή, χωρὶς φῶς. ¹⁵Ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἔχει τριάκοντα ἡμέρας, καὶ εἰς τὸν καιρὸν της ἔχει τρεῖς μῆνας ἀπὸ εἴκοσι ἑννέα ἡμέρας ἕκαστον, εἰς τοὺς ὁποίους συμπληροῖ τὴν ἐλάττωσίν της κατὰ τὴν πρώτην περίοδον τοῦ χρόνου, καὶ εἰς τὸν πρῶτον πυλῶνα δι' ἑκατὸν ἑβδομήκοντα ἑπτὰ ἡμέρας. ¹⁶Κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐξόδου της ἐμφανίζεται ἐπὶ τρεῖς μῆνας τῶν τριάκοντα ἡμερῶν ἕκαστον, καὶ ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἐμφανίζεται τῶν εἴκοσι ἑννέα ἡμερῶν ἕκαστον. ¹⁷Τὴν νύκτα παρουσιάζεται ὡς ἕνας ἄνθρωπος ἐπὶ εἴκοσι ἡμέρας κάθε φοράν, καὶ τὴν ἡμέρα φαίνεται, ὅπως ὁ οὐρανός, καὶ οὐδὲν ἄλλο ὑπάρχει εἰς αὐτὴν ἐκτὸς τοῦ φωτός της.

79 ¹Καὶ τώρα, υἱέ μου, ἔδειξα εἰς σὲ πάντα, καὶ ὁ νόμος ὅλων τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ συνεπληρώθη (ἐν τῇ περιγραφῇ). ²Καὶ ἔδειξεν εἰς ἐμέ ὅλους τοὺς νόμους περὶ αὐτῶν δι' ἑκάστην ἡμέραν, δι' ἑκάστην περίοδον ἀρχῆς, δι' ἕκαστον ἔτος καὶ διὰ τὴν ἑναρξίν του καὶ διὰ τὴν προδιαγεγραμμένην εἰς αὐτὸ τάξιν δι' ἕκαστον μῆνα καὶ δι' ἑκάστην ἑβδομάδα. ³(περαιτέρω ἔδειξεν εἰς ἐμέ) τὴν μείωσιν τῆς σελήνης, ἡ ὁποία λαμβάνει χώραν εἰς τὸν ἕκτον πυλῶνα· διότι εἰς αὐτὸν τὸν ἕκτον πυλῶνα τὸ φῶς της ὀλοκληροῦται καὶ μετὰ τοῦτο εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς μειώσεως. ⁴Ἡ μείωσις, ἡ ὁποία λαμβάνει χώραν εἰς τὸν πρῶτον πυλῶνα εἰς τὸν καιρὸν της, μέχρις ὅτου συμπληρωθοῦν ἑκατὸν ἑβδομήκοντα ἑπτὰ ἡμέραι: ἂν ὑπολογισθοῦν κατὰ ἑβδομάδας, εἴκοσι πέντε ἑβδομάδες καὶ δύο ἡμέραι. ⁵Καθυστερεῖ τοῦ ἡλίου καὶ τῆς τάξεως τῶν ἀστέρων ἀκριβῶς πέντε ἡμέρας ἐν τῇ πορείᾳ μιᾶς περιόδου, καὶ ὅταν ὁ τόπος, τὸν ὁποῖον εἶδες, ἔχει διασταυρωθῇ. ⁶Τοιαύτη εἶναι ἡ εἰκὼν καὶ τὸ σχέδιον κάθε φωστῆρος, τὸν ὁποῖον ὁ Οὐριήλ ὁ ἀρχάγγελος, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀρχῶν αὐτῶν, ἔδειξεν εἰς ἐμέ.

80. Ἡ μέλλουσα φθορὰ τῆς φύσεως
καὶ τῆς οὐρανόου τάξεως ἐνεκα τῶν ἀμαρτωλῶν.

80 ¹Κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας ὁ ἄγγελος Οὐριήλ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς ἐμέ: Ἰδοῦ, ἔχω δεῖξει εἰς σὲ τὰ πάντα, Ἐνώχ, καὶ ἔχω ἀποκαλύψει τὰ πάντα εἰς σέ, ὥστε νὰ δύνασαι νὰ ἴδῃς αὐτὸν τὸν ἥλιον καὶ αὐτὴν τὴν σελήνην, καὶ τοὺς ἀρχοντας τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι σύρουν αὐτούς, τὸ ἔργον των, τοὺς καιροὺς των καὶ τὰς ἐξόδους των.

²Ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν ἀμαρτωλῶν τὰ ἔτη θὰ βραχυθοῦν, ὁ σπόρος των θὰ εἶναι ἀργός εἰς τὰς γαίας καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς των, ὅλα τὰ πράγματα ἐπὶ

τῆς γῆς θὰ ἀλλάξουν καὶ δὲν θὰ ἐμφανίζονται εἰς τὸν καιρὸν τῶν· ἡ βροχὴ θὰ καθυστερῆ καὶ ὁ οὐρανὸς θὰ τὴν κατακρατῆ. ³Κατ' ἐκείνους τοὺς καιροὺς οἱ καρποὶ τῆς γῆς θὰ καθυστεροῦν καὶ δὲν θὰ αὐξάνουν εἰς τὸν καιρὸν τῶν, καὶ οἱ καρποὶ τῶν δένδρων θὰ καθυστερήσουν εἰς τὸν καιρὸν τῶν. ⁴Ἡ σελήνη θὰ μεταβάλλῃ τὴν τάξιν της καὶ δὲν θὰ ἐμφανίζεται εἰς τὸν καιρὸν της. ⁵Κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας θὰ ἴδῃ τις, πῶς ὁ ἥλιος τὴν ἐσπέραν ταξιδεύει εἰς τὸ ἄκρον τοῦ μεγάλου ἄρματος ἐν τῇ δύσει καὶ λάμπει περισσότερο ἀπὸ ὅσον ἐπιτρέπει ἡ τάξις τοῦ φωτός. ⁶Καὶ πολλοὶ ἄρχοντες τῶν ἀστέρων θὰ παραβοῦν τὴν (προδιαγεγραμμένην) τάξιν. Θὰ μεταβάλουν τὰς τροχιὰς καὶ τὸ ἔργον τῶν, καὶ δὲν θὰ ἐμφανίζονται κατὰ τὰς ἐποχὰς τὰς καθωρισμένας εἰς αὐτά. ⁷Ὁλόκληρος ἡ τάξις τῶν ἀστέρων θὰ ἀποκρυβῆ ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ αἱ σκέψεις ἐκείνων ἐπὶ τῆς γῆς θὰ πλανηθοῦν ἐξ αἰτίας αὐτῶν· θὰ ἀποστατήσουν ἐξ ὄλων τῶν ὁδῶν αὐτῶν, θὰ πλανηθοῦν καὶ θὰ ἐκλάβουν αὐτὰ ὡς θεοὺς. ⁸Τὰ κακὰ θὰ πολλαπλασιασθοῦν ἐπ' αὐτούς, καὶ συμφοραὶ θὰ ἔλθουν ἐπ' αὐτούς, ὥστε νὰ ἀφανίσουν ὅλους'.

81. Αἱ οὐράνιαι πλάκες
καὶ ἡ ἀποστολὴ τοῦ Ἐνώχ.

81 ¹Καὶ εἶπεν εἰς ἐμέ: 'Κύτταξε, Ἐνώχ, αὐτὰς τὰς οὐρανίους πλάκας καὶ ἀνάγνωσε ὅ,τι εἶναι ἐπ' αὐτῶν γεγραμμένον καὶ σημείωσε τὸ κάθε τι ἐπὶ μέρους.' ²Ἐκύτταξα τὰς οὐρανίους πλάκας, ἀνέγνωσα πᾶν ὅ,τι ἦτο γεγραμμένον (ἐπ' αὐτῶν), ἐνόησα τὸ κάθε τι, καὶ ἀνέγνωσα τὸ βιβλίον περὶ πάντων τῶν ἔργων τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ ὄλων τῶν τέκνων τῆς σαρκός, τοῦ θὰ ὑπάρξουν ἐπὶ τῆς γῆς μέχρι τῶν ἀπωτάτων γενεῶν. ³Καὶ ἀμέσως εὐλόγησα τὸν Κύριον τὸν βασιλέα τῆς δόξης διὰ παντός, ἀφοῦ Αὐτὸς ἐδημιούργησεν ὅλα τὰ ἔργα τοῦ κόσμου καὶ ὑμνησα τὸν Κύριον διὰ τὴν ὑπομονὴν του καὶ εὐλόγησα αὐτὸν ἕνεκα τῶν τέκνων τῶν ἀνθρώπων. ⁴Καὶ μετὰ τοῦτο εἶπον: 'Εὐλογημένος εἶναι ἄνθρωπος, ὁ ὅποιος ἀποθνήσκει ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἀγαθότητι, περὶ τοῦ ὁποίου οὐδὲν βιβλίον ἀδικίας ἐγράφη, καὶ κατὰ τοῦ ὁποίου δὲν θὰ εὑρεθῆ ἡμέρα κρίσεως.' ⁵Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ἑπτὰ ἅγιοι μὲ ἔφεραν καὶ μὲ ἔτοποθέτησαν ἐπὶ τῆς γῆς πρὸ τῆς θύρας τοῦ οἴκου μου, καὶ μοῦ εἶπον: 'Διακλήρῃς πάντα εἰς τὸν υἱόν σου Μαθουσάλα καὶ δεῖξε εἰς ὅλα τὰ τέκνα σου, ὅτι οὐδεμία σὰρξ (οὐδεὶς ἄνθρωπος) εἶναι δικαία ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, διότι αὐτὸς εἶναι ὁ Δημιουργὸς της. ⁶Ἐν ἔτος θέλομεν ἀφίσει σὲ μετὰ τοῦ υἱοῦ σου, μέχρις ὅτου δώσης τὰς (τελευταίας) ἐντολάς σου, διὰ νὰ δυνηθῆς νὰ διδάξης τὰ τέκνα σου καὶ περιγράφῃς (τοῦτο) εἰς αὐτὰ καὶ μαρτυρήσῃς πρὸς ὅλα τὰ τέκνα σου· κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος θὰ σὲ παραλάβωμεν ἐκ μέσου αὐτῶν. ⁷Ἐνδυνάμωσον τὴν καρδίαν σου, διότι οἱ ἄγαθοὶ θὰ ἀναγγεῖλουν δικαιοσύνην εἰς τοὺς ἀγαθοὺς· οἱ δίκαιοι θὰ ἀγαλλιάσονται μετὰ τῶν δικαίων καὶ θὰ συγχαροῦν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. ⁸Ἄλλ'

οἱ ἁμαρτωλοὶ θὰ ἀποθάνουν μετὰ τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ οἱ ἀποστάται θὰ βυθισθοῦν μετὰ τῶν ἀποστατῶν. ⁹Οἱ ἀσκοῦντες τὴν δικαιοσύνην θὰ ἀποθάνουν ἕνεκα τῶν ἔργων τῶν (κακῶν) ἀνθρώπων καὶ θὰ παραληφθοῦν ἕνεκα τῶν πράξεων τῶν ἀθέων. ¹⁰Καὶ κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας ἔπαυσαν νὰ ὀμιλοῦν εἰς' ἐμέ, καὶ ἤλθον εἰς τὸν λαόν μου, εὐλογῶν τὸν Κύριον τοῦ κόσμου.

82. Τὸ τέλος τοῦ βιβλίου
περὶ τῶν οὐρανίων φωστῆρων.

82 ¹Καὶ τώρα, υἱέ μου Μαθουσάλα, πάντα ταῦτα ἀφηγοῦμαι εἰς σέ καὶ καταγράφω διὰ σέ· ἔχω ἀποκαλύψει εἰς σέ πάντα καὶ ἔχω δώσει εἰς σέ βιβλία περὶ πάντων τούτων. Διατήρησε, υἱέ μου Μαθουσάλα, τὰ βιβλία τὰ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς σου καὶ παράδωσε ταῦτα εἰς τὰς (ἐρχομένας) γενεάς τοῦ κόσμου. ²Παρέδωκα σοφίαν εἰς σέ, εἰς τὸν υἱόν σου καὶ εἰς τοὺς μέλλοντας υἱούς σου, ὥστε νὰ παραδώσουν ταύτην εἰς τὰ τέκνα των ἐπὶ γενεάς, αὐτὴν τὴν σοφίαν (δηλ.) ἡ ὁποία ὑπερβαίνει τὴν σκέψιν των. ³Ἐκεῖνοι, ποὺ ἐννοοῦν αὐτὴν, δὲν θὰ κοιμηθοῦν, ἀλλὰ θὰ ἀκούσουν μὲ τὸ οὖς των διὰ νὰ μάθουν αὐτὴν τὴν σοφίαν, καὶ θὰ εὐφράνῃ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι τρώγουν ἐξ αὐτῆς περισσότερον ἢ τὸ καλὸν φαγητόν. ⁴Μακάριοι εἶναι ὅλοι οἱ δίκαιοι, μακάριοι εἶναι πάντες οἱ περιπατοῦντες τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης καὶ δὲν ἁμαρτάνουν ὡς οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν ὑπολογισμόν ὄλων τῶν ἡμερῶν των, καθ' ὅς ὁ ἥλιος διασχίζει τὸν οὐρανὸν εἰσερχόμενος καὶ ἐξερχόμενος διὰ τῶν πυλώνων ἐπὶ τριάκοντα ἡμέρας μετὰ τῶν χιλιάρχων τῆς τάξεως τῶν ἀστέρων, ὁμοῦ μετὰ τῶν τεσσάρων παρεμβαλλομένων καὶ κατανεμομένων εἰς τὰ τέσσαρα τμήματα τοῦ ἔτους, τῶν ὁποίων ἄρχουν καὶ εἰσάγουν μετ' αὐτῶν τέσσαρας ἡμέρας. ⁵Ἐξ αἰτίας αὐτῶν λανθάνουν οἱ ἄνθρωποι καὶ δὲν ὑπολογίζουν αὐτὰς εἰς τὴν ὄλην ἀρίθμησιν τοῦ ἔτους· διότι οἱ ἄνθρωποι εὐρίσκονται ἐν πλάνῃ ὡς πρὸς αὐτὰς καὶ δὲν γνωρίζουν αὐτὰς ἐπαρκῶς. Διότι, αὐταὶ ἀνήκουν εἰς τὴν ἀρίθμησιν τοῦ ἔτους καὶ εἶναι ἀληθῶς ἀναγεγραμμένα (ἐπ' αὐτοῦ) διὰ παντός, μία εἰς τὸν πρῶτον πυλῶνα καὶ μία εἰς τὸν τρίτον, καὶ μία εἰς τὸν τέταρτον καὶ μία εἰς τὸν ἕκτον, καὶ τὸ ἔτος συμπληροῦται εἰς τριακοσίας ἐξήκοντα τέσσαρας ἡμέρας.

⁷Ἡ περὶ αὐτοῦ ἀφήγησις εἶναι ἀκριβῆς καὶ ἡ καταγραφεῖσα ἀρίθμησις περὶ αὐτοῦ ὀρθή· διότι τοὺς φωστῆρας, τοὺς μῆνας καὶ τὰς ἑορτάς, καὶ τὰ ἔτη καὶ τὰς ἡμέρας ἔχει δεῖξει καὶ ἔχει ἀποκαλύψει εἰς ἐμέ ὁ Οὐριήλ, εἰς τὸν ὅποιον ὁ Κύριος ὄλης τῆς κτίσεως τοῦ κόσμου ἔχει ὑπαγάγει τὴν στρατιάν τοῦ οὐρανοῦ. ⁸Αὐτὸς ἔχει ἐξουσίαν ἐπὶ τῆς νυκτὸς καὶ τῆς ἡμέρας ἐν τῷ οὐρανῷ, ὥστε νὰ ἀφίη τὸ φῶς νὰ διδῇ φῶς εἰς τοὺς ἀνθρώπους — ἥλιον, σελήνην καὶ ἀστέρας, καὶ ὅλας τὰς δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, αἱ ὁποῖαι περιφέρονται εἰς τὰ κυκλικά των ἄρματα. ⁹Αὐτὸς εἶναι ὁ νόμος τῶν ἀστέρων, οἱ ὅποιοι δύνουν εἰς τοὺς τόπους των, εἰς τὰς ἐποχὰς των, τὰς ἑορτάς καὶ τοὺς μῆνας. ¹⁰Αὐτὰ εἶναι τὰ ὀνόματα

τῶν ἀρχόντων, οἱ ὅποιοι ἐποπτεύουν, ὥστε οὗτοι νὰ εἰσέρχονται εἰς τοὺς καιροὺς των, εἰς τὰς τάξεις των, εἰς τὰς ἐποχὰς των, εἰς τοὺς μῆνας των, εἰς τὰς περιόδους ἀρχῆς των, καὶ εἰς τὰς θέσεις των. ¹¹Οἱ τέσσαρες ἀρχηγοὶ των, οἱ ὅποιοι διαιροῦν τὰ τέσσαρα μέρη τοῦ ἔτους, εἰσέρχονται πρῶτοι· μετὰ τούτους οἱ δώδεκα ταξίαρχοι, οἱ ὅποιοι διαιροῦν τοὺς μῆνας· διὰ τὰς τριακοσίας ἐξήκοντα (ἡμέρας) ὑπάρχουν χιλίαρχοι, οἱ ὅποιοι διαιροῦν τὰς ἡμέρας· διὰ τὰς τέσσαρας ἐμβολίμους ἡμέρας ὑπάρχουν οἱ ἀρχηγοὶ, οἱ ὅποιοι χωρίζουν τὰ τέσσαρα μέρη τοῦ ἔτους. ¹²Αὐτοὶ δὲ οἱ χιλίαρχοι παρεμβάλλονται μεταξύ ἀρχηγοῦ καὶ ἀρχομένου, ἕκαστος ὅπισθεν μιᾶς στάσεως τοποθετημένος, ἀλλ' οἱ ἀρχηγοὶ των πραγματοποιοῦν τὴν διαίρεσιν. ¹³Αὐτὰ εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν ἀρχηγῶν, οἱ ὅποιοι χωρίζουν τὰ καθωρισμένα τέσσαρα μέρη τοῦ ἔτους: Μιλκιήλ, Χελεμμελήκ, καὶ Μελιιάλ καὶ Ναρήλ. ¹⁴Καὶ τὰ ὀνόματα ἐκείνων, τοὺς ὁποίους αὐτοὶ ὀδηγοῦν: Ἰαδναρήλ καὶ Ἰγιασσουσαήλ καὶ Ἐλομεήλ — αὐτοὶ οἱ τρεῖς ἀκολουθοῦν τοὺς ταξίαρχους, καὶ ἕνας ἀκολουθεῖ τοὺς τρεῖς ταξίαρχους, οἱ ὅποιοι ἀκολουθοῦν ἐκείνους τοὺς ἀρχηγούς τῶν στάσεων, αἱ ὅποια χωρίζουν τὰ τέσσαρα μέρη τοῦ ἔτους.

¹⁵Ἐν ἀρχῇ τοῦ ἔτους ὁ Μελκεγιάλ ἐγείρεται πρῶτος καὶ ἄρχει· οὗτος ὀνομάζεται Ταμ' αἰνὶ καὶ ἥλιος, καὶ ὅλαι αἱ ἡμέραι τῆς ἀρχῆς του, καθ' ἃς ἔχει τὴν ἀρχήν, εἶναι ἐνενήκοντα μία ἡμέραι. ¹⁶Καὶ αὐτὰ εἶναι τὰ σημεῖα τῶν ἡμερῶν, τὰ ὁποῖα θὰ φανοῦν ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἀρχῆς του: ἰδρῶς καὶ καύσων καὶ ἀγωνία*. Ὅλα τὰ δένδρα παράγουν καρπὸν, καὶ φύλλα προβάλλουν ἐφ' ὅλων τῶν δένδρων καὶ ὁ θερισμὸς τοῦ σίτου, καὶ τὰ τριαντάφυλλα, καὶ ὅλα τὰ ἄνθη, τὰ ὁποῖα ἐκφύονται εἰς τοὺς ἀγρούς, ἀλλὰ καὶ τὰ δένδρα τῆς χειμερινῆς περιόδου ξηραίνονται. ¹⁷Καὶ αὐτὰ εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν ἀρχηγῶν, οἱ ὅποιοι εἶναι ὑπ' αὐτούς: Βερκιήλ, Ζαλβεσαήλ καὶ ἕνας ἄλλος, ὁ ὁποῖος ὡς χιλίαρχος προστίθεται, ὀνομαζόμενος Χιλουγιασέφ. Καὶ αἱ ἡμέραι τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ (τοῦ ἀρχηγοῦ) τελειώνουν.

¹⁸Ὁ ἐπόμενος ἀρχηγὸς μετ' αὐτὸν εἶναι ὁ Χελεμμελήκ, τὸν ὁποῖον ὀνομάζουν ὁ λάμπων ἥλιος, καὶ ὅλαι αἱ ἡμέραι τοῦ φωτός του εἶναι ἐνενήκοντα μία ἡμέραι. ¹⁹Αὐτὰ εἶναι τὰ σημεῖα τῶν ἡμερῶν (του) ἐπὶ τῆς γῆς: φλέγων καύσων καὶ ξηρασία. Τὰ δένδρα ὠριμάζουν τοὺς καρπούς των καὶ παράγουν τοὺς καρπούς των ὠρίμους καὶ ἐτοιμούς, καὶ τὰ πρόβατα ζευγαρώνουν καὶ κυοφοροῦν, καὶ ὅλοι οἱ καρποὶ τῆς γῆς συνάγονται, καὶ ὅ,τι εἶναι εἰς τοὺς ἀγρούς, καὶ ὁ οἶνος συνθλίβεται. Ὅλα αὐτὰ συμβαίνουν κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἀρχῆς του. ²⁰Αὐτὰ εἶναι τὰ ὀνόματα καὶ αἱ τάξεις καὶ οἱ ἀρχηγοὶ ἐκείνων τῶν χιλίαρχων: Γιδαιγιάλ, Κεήλ καὶ Χεήλ, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ χιλίαρχου ὁ ὁποῖος προστίθεται εἰς αὐτούς Ἰασφαήλ. Καὶ αἱ ἡμέραι τῆς ἀρχῆς του τελειώνουν.

* Ὁ Charles ἔχει: ἡρεμίαν (calms).

ΤΜΗΜΑ IV. — Κεφ. 83-90.

Δύο ἐνύπνια περὶ τῆς ἱστορίας τοῦ κόσμου

α) 83-84. Πρῶτον ἐνύπνιον περὶ τοῦ κατακλισμοῦ.

83 ¹Καὶ τώρα, υἱέ μου Μαθουσάλα, θὰ δείξω εἰς σέ ὄλας τὰς ὁράσεις μου, τὰς ὁποίας ἔχω ἴδει, διηγούμενος αὐτὰς ἐνώπιόν σου. ²Δύο ὁράσεις εἶδον πρὶν λάβω σύζυγον, καὶ ἡ μία ἦτο πολὺ διάφορος τῆς ἄλλης. Τὴν πρώτην, ὅταν ἐμάνθανα νὰ γράφω· τὴν δευτέραν, πρὶν λάβω τὴν μητέρα σου, (ὅταν) εἶδον φοβερὰν ὄρασιν. Καὶ ἔνεκα τούτων ἐκέτευσα τὸν Κύριον. ³Εἶχα ἐξαπλωθῆ εἰς τὸν οἶκον τοῦ πάππου μου Μαχαλαλήλ, (ὅταν) εἶδον ἐν ὁράσει πῶς ὁ οὐρανὸς κατέρρευσε, διεσπάρθη καὶ ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν. ⁴Καὶ ὅταν ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν, εἶδον πῶς ἡ γῆ κατεπόθη ἐντὸς μεγάλης ἀβύσσου, καὶ ὄρη ἐκρέμαντο ἐπὶ ὄρεων, καὶ λόφοι ἐπὶ λόφων ἐβυθίζοντο, καὶ ὑψηλὰ δένδρα ἐσχίζοντο ἀπὸ τοὺς κορμούς των, καὶ ἐξεσφενδοῦντο καὶ ἐβυθίζοντο εἰς τὴν ἄβυσσον. ⁵Καὶ τότε λόγος τις εἰσέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου, καὶ ὕψωσα (τὴν φωνήν μου) διὰ νὰ φωνάξω δυνατὰ, καὶ εἶπον: Ἡ γῆ καταστρέφεται. ⁶Καὶ ὁ πάππος μου Μαχαλαλήλ με ἀφύπνισε, καθὼς ἤμην ἐξηπλωμένος πλησίον του καὶ εἶπεν εἰς ἐμέ: Ἐπιφρονάζεις ἔτσι, υἱέ μου, καὶ διατί κάμεις τοιοῦτον θρηῆνον; ⁷Καὶ ἀφηγήθην εἰς αὐτὸν ὅλην τὴν ὄρασιν, τὴν ὁποίαν εἶχον ἴδει, καὶ αὐτὸς μοῦ εἶπεν: Κάτι φοβερὸν ἔχεις ἴδει, υἱέ μου, καὶ μεγάλης σημασίας εἶναι τὸ ἐνύπνιον σου—ὡς πρὸς τὰ μυστικὰ ὄλων τῶν ἀμαρτιῶν τῆς γῆς: αὕτη θὰ καταβυθισθῆ εἰς τὴν ἄβυσσον καὶ θὰ ὑποστῆ μεγάλην καταστροφήν. ⁸Καὶ τώρα, υἱέ μου, ἐγέρθητι καὶ ζήτησε ἀπὸ τὸν Κύριον τῆς δόξης, ἀφοῦ σὺ εἶσαι πιστός, νὰ παραμείνῃ ἐν κατάλειμμα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ νὰ μὴ καταστρέψῃ ὅλην τὴν γῆν. ⁹Υἱέ μου, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὅλον αὐτὸ θὰ ἔλθῃ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς θὰ γίνῃ μεγάλη καταστροφή. ¹⁰Μετὰ τοῦτο ἠγέρθη καὶ προσηυχῆθην καὶ παρεκάλεσα καὶ ἐκέτευσα, καὶ κατέγραψα τὴν προσευχήν μου διὰ τὰς γενεὰς τοῦ κόσμου, καὶ θὰ δείξω τὰ πάντα εἰς σέ, υἱέ μου Μαθουσάλα. ¹¹Καὶ ὅταν ἐπροχώρησα κάτω (εἰς τὸ ὑπὸθρον) καὶ εἶδον τὸν οὐρανόν, τὸν ἥλιον νὰ ἀνατέλλῃ εἰς τὴν ἀνατολὴν καὶ τὴν σελήνην νὰ δύῃ εἰς τὴν δύσιν, καὶ ὀλίγα ἄστρα, καὶ ὅλην τὴν γῆν, καὶ ὅλα καθὼς εἶχα γνωρίσει αὐτὰ ἀπ' ἀρχῆς, τότε ἠύλόγησα τὸν Κύριον τῆς κρίσεως καὶ ἐξύμνησα αὐτόν, διότι ἐποίησε τὸν ἥλιον διὰ νὰ ἐξέρχεται ἀπὸ τὰ παράθυρα τῆς ἀνατολῆς, καὶ οὗτος ἀνέβη καὶ ὑψώθη ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐξεκίνησε καὶ ἔμεινε διασχίζων τὸν δρόμον, ὁ ὁποῖος ἔχει δειχθῆ εἰς αὐτόν.

84 ¹Ὑψώσα τὰς χεῖράς μου ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἠύλόγησα τὸν Ἅγιον καὶ Μέγαν, καὶ ἐλάλησα μετὰ τὴν πνοὴν τοῦ στόματός μου καὶ μετὰ σαρκίην γλώσσαν, τὴν ὁποίαν ὁ Θεὸς ἔκαμε διὰ τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ ὁμιλοῦν δι' αὐτῆς, καὶ Αὐτὸς ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς πνοὴν καὶ γλώσσαν καὶ

στόμα διὰ τὰ ὀμιλοῦν δι' αὐτῶν: ²Ἐὐλογημένος τὰ εἶσαι, ὦ Κύριε, Βασιλεῦ, μεγάλη καὶ ἰσχυρὴ ἐν τῇ μεγαλωσύνῃ σου, Κύριε ὅλης τῆς κτίσεως τοῦ οὐρανοῦ, βασιλεῦ βασιλέων καὶ κύριε ὅλου τοῦ κόσμου. Ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία καὶ ἡ μεγαλωσύνη σου εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος καὶ ἐν πάσαις ταῖς γενεαῖς τὸ κράτος σου· ὅλος ὁ οὐρανὸς εἶναι θρόνος σου διὰ παντός, καὶ ὅλη ἡ γῆ ὑποπόδιόν σου διὰ παντός. ³Διότι Σὺ πάντα ἐδημιούργησας καὶ κυβερνᾷς, καὶ οὐδὲν εἶναι πολὺ δύσκολον εἰς Σέ. Ἡ σοφία δὲν ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸν θρόνον Σου, οὔτε φεύγει ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου. Σὺ γνωρίζεις καὶ βλέπεις καὶ ἀκούεις πάντα, καὶ οὐδὲν εἶναι κεκρυμμένον ἀπὸ Σέ, διότι Σὺ τὰ πάντα βλέπεις. ⁴Καὶ τώρα οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν Σου εἶναι ἔνοχοι παραβάσεως, καὶ ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης σαρκὸς μένει ἡ ὀργὴ Σου μέχρι τῆς μεγάλης ἡμέρας τῆς κρίσεως. ⁵Καὶ τώρα, ὦ Θεὲ καὶ Κύριε καὶ Μεγάλε Βασιλεῦ, παρακαλῶ καὶ ἱκετεύω Σε τὰ ἐκπληρώσεις τὴν προσευχὴν μου, τὰ ἀφίσης εἰς ἐμὲ διαδόχους ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τὰ μὴ καταστρέψης πᾶσαν ἀνθρωπίνην σάρκα καὶ ποιήσης τὴν γῆν ἄνευ κατοίκων, ὥστε τὰ προκύψῃ αἰωνία καταστροφή. ⁶Καὶ τώρα, Κύριέ μου, ἐξάλειψε ἐκ τῆς γῆς τὴν σάρκα, ἡ ὁποία ἐξῆγειρε τὴν ὀργὴν Σου, ἀλλὰ τὴν σάρκα δικαιοσύνης καὶ εὐθύτητος στερέωσον ὡς φυτὸν σπέρματος αἰωνίου, καὶ μὴ κρύψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῆς προσευχῆς τοῦ δούλου Σου, ὦ Κύριε'.

β) 85-90. Τὸ δεύτερον ἐνύπνιον. Σύντομος ἱστορία τοῦ κόσμου ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τῆς μεσσιακῆς βασιλείας.

85 ¹Καὶ μετὰ τοῦτο εἶδον ἄλλο ἐνύπνιον, καὶ θὰ δείξω ὅλον τὸ ἐνύπνιον εἰς σέ, υἱέ μου. ²Καὶ ὁ Ἐνώχ ὕψωσε (τὴν φωνὴν του) καὶ εἶπεν εἰς τὸν υἱόν του Μαθουσάλα: Ἐἰς σέ, υἱέ μου, θὰ ὀμιλήσω: ἄκουσε τοὺς λόγους μου — κλῆνον τὸ οὖς σου εἰς τὸ ἐνύπνιον τοῦ πατρὸς σου. ³Πρὶν νυμφευθῶ τὴν μητέρα σου Ἐδναν, εἶδον ἐν ὄραματι ἐπὶ τῆς κλίνης μου, καὶ ἰδοὺ ταῦρος ἐξῆλθεν ἐκ τῆς γῆς, καὶ ὁ ταῦρος αὐτὸς ἦτο λευκός· καὶ μετ' αὐτὸν ἐξῆλθε δάμαλις, καὶ μετ' αὐτῆς ἐξῆλθον δύο ταῦροι, ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν μέλας καὶ ὁ ἄλλος ἐρυθρός. ⁴Καὶ ὁ μέλας ἐκεῖνος ταῦρος ἐκεράτισε τὸν ἐρυθρὸν καὶ κατεδίωξεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ μετ' αὐτὸ δὲν ἠδυνάμην πλέον τὰ ἴδω τὸν ἐρυθρὸν ταῦρον. ⁵Ἀλλ' ἐκεῖνος ὁ μέλας ταῦρος ἐμεγάλωσε καὶ ἐκείνη ἡ δάμαλις ἐπῆγε μαζί του, καὶ εἶδον ὅτι πολλοὶ βόες προῆλθον ἀπὸ αὐτόν, οἱ ὁποῖοι τοῦ ὁμοιάζον καὶ τὸν ἠκολούθουν. ⁶Καὶ ἐκείνη ἡ ἀγελάς, ἐκείνη ἡ πρώτη, ἔφυγεν ἀπ' ἐμπρὸς ἀπὸ ἐκείνων τὸν πρῶτον ταῦρον διὰ τὴν ζήτησιν ἐκείνων τὸν ἐρυθρὸν, ἀλλὰ δὲν τὸν εὔρε, καὶ ἐθρήνει μετὰ μεγάλου θρήνου περὶ αὐτοῦ καὶ ἀνεζήτει αὐτόν. ⁷Καὶ παρετήρουν, ἕως ὅτου ἐκεῖνος ὁ πρῶτος ταῦρος ἦλθεν εἰς αὐτὴν καὶ τὴν καθησύχασε, καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας καὶ ἐξῆς αὕτη δὲν ἐκλαίε πλέον. ⁸Καὶ μετὰ τοῦτο ἐγέννησεν

ἄλλον λευκὸν ταῦρον, καὶ μετ' αὐτὸν ἐγέννησε πολλοὺς ταύρους καὶ μελαίνας ἀγελάδας.

⁹Εἶδον καθ' ὕπνου ἐκεῖνον τὸν λευκὸν ταῦρον νὰ μεγαλῶνῃ ὁμοίως καὶ νὰ γίνεταί ἓνας μεγάλος λευκὸς ταῦρος, καὶ ἀπὸ αὐτὸν προῆλθον πολλοὶ λευκοὶ ταῦροι, καὶ αὐτοὶ τοῦ ὁμοιάζον. ¹⁰Καὶ ἤρχισαν νὰ γεννοῦν πολλοὺς λευκοὺς ταύρους, οἱ ὅποιοι ὁμοιάζον εἰς αὐτούς, ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον, πολλοί.

86. Ἡ π τ ὦ σ ι ς τ ὦ ν ἀ γ γ ἑ λ ὠ ν κ α ι ἡ ἐ ξ α θ λ ί ω σ ι ς τ ῆ ς ἀ ν θ ρ ω π ὅ τ η τ ο ς.

86 ¹Καὶ πάλιν εἶδον μὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου, καθὼς ἐκοιμώμην, καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν ἄνω, καὶ ἰδοὺ ἀστὴρ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἠγέρθη καὶ ἔφαγε καὶ ἔβροσκε μεταξὺ ἐκείνων τῶν βοῶν. ²Καὶ μετὰ τοῦτο εἶδον τοὺς μεγάλους καὶ μέλανας βόας, καὶ ἰδοὺ ὄλοι αὐτοὶ ἀντήλλαξαν τοὺς σταύλους των καὶ τὰς βοσκὰς καὶ τὰ κτήνη των, καὶ ἤρχισαν νὰ ζοῦν ὁμοῦ. ³Καὶ πάλιν εἶδον ἐν ὄραματι, καὶ ἐκύτταξα εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἰδοὺ εἶδον πολλοὺς ἀστέρας νὰ κατέρχωνται καὶ νὰ ρίπτουν ἑαυτοὺς κάτω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πρὸς ἐκεῖνο τὸ πρῶτον ἄστρον, καὶ αὐτοὶ ἔγιναν ταῦροι μεταξὺ ἐκείνων τῶν κτηνῶν καὶ ἔβροσκαν μετ' αὐτῶν. ⁴Καὶ παρετήρουν αὐτὰ καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὄλοι αὐτοὶ ἐξήγαγον τὰ κρυφὰ μέλη των, ὅπως τὰ ἄλογα, καὶ ἤρχισαν νὰ ἐπιβαίνουν τῶν ἀγελάδων τῶν βοῶν, καὶ ὄλοι αὐταὶ κατέστησαν ἔγκυοι καὶ ἐγέννησαν ἐλέφαντας, καμήλους καὶ ὄνους. ⁵Καὶ ὄλοι οἱ βόες ἐφοβήθησαν αὐτούς καὶ ἐτρομοκρατήθησαν πρὸ αὐτῶν, καὶ ἤρχισαν (οἱ ἐλέφαντες κτλ.) νὰ δάκνουν μὲ τοὺς ὀδόντας των καὶ νὰ καταβροχοθίζουν, καὶ νὰ κεντριζοῦν μὲ τὰ κέρατά των. ⁶Καὶ, ἔτι μᾶλλον, ἤρχισαν νὰ καταβροχοθίζουν ἐκείνους τοὺς βόας· καὶ ἰδοὺ ὄλα τὰ τέκνα τῆς γῆς ἤρχισαν νὰ τρέμουν καὶ νὰ συγκλονίζωνται πρὸ αὐτῶν καὶ νὰ φεύγουν ἀπ' αὐτῶν.

87 ¹Καὶ πάλιν εἶδον, πῶς ἤρχισαν νὰ κερατίζουν ὁ εἷς τὸν ἕτερον καὶ νὰ καταβροχοθίζουν ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, καὶ ἡ γῆ ἤρχισε νὰ θρηγῇ. ²Καὶ ὕψωσα τοὺς ὀφθαλμούς μου πάλιν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶδον ἐν τῷ ὄραματι, καὶ ἰδοὺ ἐξῆλθον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὄντα, τὰ ὅποια ἦσαν ὅμοια πρὸς λευκοὺς ἀνθρώπους· τέσσαρες ἐξῆλθον ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν τόπον καὶ τρεῖς μετ' αὐτῶν. ³Καὶ ἐκεῖνοι οἱ τρεῖς, οἱ ὅποιοι ἐξῆλθον τελευταῖοι, μὲ ἤρπασαν ἀπὸ τὴν χεῖρα καὶ μὲ ἔφεραν ὑψηλά, μακρὰν τῶν γενεῶν τῆς γῆς, καὶ μὲ ἀνέβασαν εἰς ὑψηλὸν τόπον καὶ μοῦ ἔδειξαν πύργον νὰ ὑψώνεται πολὺ ὑπὲρ τὴν γῆν, καὶ ὄλοι οἱ λόφοι ἦσαν χαμηλότεροι. Καὶ ὁ ἓνας εἶπεν εἰς ἐμέ: 'Μεῖνε ἐδῶ, μέχρις ὅτου ἴδῃς ὄλα, ὅσα θὰ συμβοῦν εἰς ἐκείνους τοὺς ἐλέφαντας, τὰς καμήλους καὶ τοὺς ὄνους, καὶ τοὺς ἀστέρας καὶ τοὺς βόας, καὶ ὄλους αὐτούς.'

88 ¹Καὶ εἶδον ἓνα ἐξ ἐκείνων τῶν τεσσάρων, ὁ ὅποιος εἶχεν ἐξέλθει πρῶτος, καὶ αὐτὸς συνέλαβε τὸν πρῶτον ἐκεῖνον ἀστέρα, ποῦ εἶχε πέσει ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ τὸν ἔδεσε χεῖρας καὶ πόδας καὶ τὸν ἔριψε μέσα εἰς τὴν ἄβυσ-

σον· τώρα εκείνη ἡ ἄβυσσος ἦτο στενὴ καὶ βαθεῖα, καὶ τρομερὰ καὶ σκοτεινὴ. ²Καὶ εἷς ἐξ αὐτῶν (τῶν ἑπτὰ) ἔσυρε ξίφος καὶ ἔδωκεν αὐτὸ εἰς ἐκείνους τοὺς ἐλέφαντας καὶ τὰς καμήλους καὶ τοὺς ὄνους· τότε αὐτοὶ ἤρχισαν νὰ κυποῦν ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, καὶ ὅλη ἡ γῆ ἐσείετο ἐξ αἰτίας των. ³Καὶ καθὼς ἤμην παρατηρῶν ἐν τῇ ὁράσει, ἰδοὺ, ἓνας ἐξ ἐκείνων τῶν τεσσάρων, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἐξέλθει, ἐλιθοβόλησεν (αὐτοὺς) ἐξ οὐρανοῦ, καὶ συνήθροισαν καὶ ἔλαβον ὄλους τοὺς μεγάλους ἀστέρας, τῶν ὁποίων τὰ κρυφὰ μέλη ἦσαν, ὅπως ἐκεῖνα τῶν ἀλόγων, καὶ ἔδесεν αὐτοὺς ὄλους χεῖρας καὶ πόδας, καὶ ἔρριψεν αὐτοὺς εἰς μίαν ἄβυσσον τῆς γῆς.

89 ¹⁻⁹. Ὁ κα τ α κ λ υ σ μ ὸ ς καὶ ἡ σ ω τ η ρ ῖ α τ ο ὦ Ν ὦ ε.

89 ¹Καὶ ἓνας ἐξ ἐκείνων τῶν τεσσάρων ἐπῆγεν εἰς ἐκεῖνον τὸν λευκὸν ταῦρον καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς ἓν μυστικόν, χωρὶς αὐτὸς νὰ φοβηθῆ· ἐγεννήθη ταῦρος καὶ ἐγένετο ἄνθρωπος, καὶ κατεσκεύασε δι' ἑαυτὸν μέγα πλοῖον καὶ κατώκησεν ἐπ' αὐτοῦ· καὶ τρεῖς ταῦροι ἔμειναν μετ' αὐτοῦ εἰς ἐκεῖνο τὸ πλοῖον καὶ ἐκαλύφθησαν ἐντὸς. ²Καὶ πάλιν ὑψωσα τοὺς ὀφθαλμούς μου πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶδον ὑψηλὴν ὀροφὴν μὲ ἑπτὰ χειμάρρους ὕδατος ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἐκεῖνοι οἱ χειμάρροι ἔρρεαν μὲ πολὺ ὕδωρ ἐντὸς μιᾶς αὐλῆς. ³Καὶ εἶδον πάλιν, καὶ ἰδοὺ πηγαὶ ἠνοιχθησαν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ἐκείνης τῆς μεγάλης αὐλῆς, καὶ τὸ ὕδωρ ἐκεῖνο ἤρχισε νὰ αὐξάνη καὶ νὰ ὑψοῦται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας, καὶ εἶδον ἐκείνην τὴν αὐλὴν, ἕως ὅτου ὅλη ἡ ἐπιφάνειά της εἶχε καλυφθῆ μὲ ὕδωρ. ⁴Καὶ τὸ ὕδωρ, τὸ σκότος, καὶ ἡ ομίχλη ἠϋξήθησαν ἐπ' αὐτῆς· καὶ καθὼς παρετήρουν εἰς τὸ ὕψος ἐκείνου τοῦ ὕδατος, τὸ ὕδωρ ἐκεῖνο εἶχεν ὑψωθῆ ὑπὲρ τὸ ὕψος ἐκείνης τῆς αὐλῆς, καὶ ἐξεχείλιζε ἀπὸ ἐκείνην τὴν αὐλὴν, καὶ ἐστάθη ἐπὶ τῆς γῆς. ⁵Καὶ ὅλα τὰ κτήνη ἐκείνης τῆς αὐλῆς συνηθροίσθησαν μαζὶ, ἕως ὅτου εἶδον, πῶς ἐβυθίσθησαν καὶ κατεπόθησαν καὶ ἀπωλέσθησαν εἰς ἐκεῖνο τὸ ὕδωρ. ⁶Ἄλλ' ἐκεῖνο τὸ πλοῖον ἔπλεεν ἐπὶ τοῦ ὕδατος, ἐνῶ ὅλοι οἱ βόες καὶ οἱ ἐλέφαντες καὶ αἱ κάμηλοι καὶ οἱ ὄνοι κατῆλθον εἰς τὸν βυθὸν μὲ ὅλα τὰ ζῶα, ὥστε δὲν ἠδυνάμην πλέον νὰ ἴδω αὐτά, καὶ δὲν ἠδύναντο νὰ διαφύγουν, (ἀλλ') ἀπωλέσθησαν καὶ κατῆλθον μέσα εἰς τὰ βάθη. ⁷Καὶ πάλιν εἶδον ἐν τῇ ὁράσει ἕως ὅτου ἐκεῖνοι οἱ ὑδάτινοι χειμάρροι ἀφῆρέθησαν ἀπὸ ἐκείνην τὴν ὑψηλὴν ὀροφὴν, καὶ τὰ χάσματα τῆς γῆς ἰσοπεδώθησαν καὶ ἄλλαι ἄβυσσοι ἠνοιγήσαν. ⁸Καὶ τὸ ὕδωρ ἤρχισε νὰ κατέρχεται ἐντὸς αὐτῶν, ἕως ὅτου ἡ γῆ ἐγένετο ὀρατὴ· ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ πλοῖον ἐκάθισεν ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ σκότος ἀπεσύρθη καὶ ἐφάνη τὸ φῶς. ⁹Ἄλλ' ἐκεῖνος ὁ λευκὸς ταῦρος, ὁ ὁποῖος εἶχε γίνεαι ἄνθρωπος, ἐξῆλθεν ἐκείνου τοῦ πλοίου καὶ οἱ τρεῖς ταῦροι μετ' αὐτοῦ, καὶ ἓνας ἐξ αὐτῶν ἦτο λευκός, ὅπως ἐκεῖνος ὁ ταῦρος, καὶ ἓνας ἐξ αὐτῶν ἦτο ἐρυθρός, ὅπως τὸ αἷμα, καὶ ἓνας μέλας· καὶ ἐκεῖνος ὁ λευκὸς ταῦρος ἀνεχώρησεν ἀπ' αὐτῶν.

89 ¹⁰⁻⁷². Ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Νῶε μέχρι τῆς Ἐξόδου.

¹⁰ Καὶ ἤρχισαν νὰ γεννοῦν ἄγρια ζῶα καὶ πτηνά, ἔτσι ὥστε ἐνεφανίσθησαν διάφορα εἶδη: λέοντες, τίγρεις, λύκοι, κύνες, καὶ ὑαίνοι, ἄγριοι κάπροι, ἀλώπεκες, σκίουροι, χοῖροι, ἰέρακες, γύπες, ἰκτῖνοι, ἀετοί, καὶ κόρακες· καὶ μεταξὺ αὐτῶν ἐγεννήθη εἷς λευκὸς ταῦρος. ¹¹Καὶ ἤρχισαν νὰ δάκνουν ὁ ἓνας τὸν ἄλλον· ἀλλ' ἐκεῖνος ὁ λευκὸς ταῦρος, ποῦ ἐγεννήθη ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἐγέννησεν ἄγριον ὄνον καὶ λευκὸν ταῦρον μετ' αὐτοῦ, καὶ οἱ ἄγριοι ὄνοι ἐπολλαπλασιάσθησαν. ¹² Ἀλλ' ἐκεῖνος ὁ ταῦρος, ποῦ ἐγεννήθη ἀπὸ αὐτόν, ἐγέννησε μέλανα ἄγριον κάπρον καὶ λευκὸν πρόβατον· καὶ ὁ κάπρος ἐγέννησε πολλοὺς κάπρους, ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ πρόβατον ἐγέννησε δώδεκα πρόβατα. ¹³Καὶ ὅταν ἐκεῖνα τὰ δώδεκα πρόβατα ἐμεγάλωσαν, παρέδωκαν ἓνα ἐξ αὐτῶν εἰς τοὺς ὄνους, καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὄνοι πάλιν παρέδωκαν ἐκεῖνο τὸ πρόβατον εἰς τοὺς λύκους, καὶ ἐκεῖνο τὸ πρόβατον ἐμεγάλωσε μεταξὺ τῶν λύκων. ¹⁴Καὶ ὁ Κύριος ἔφερε τὰ ἔνδεκα πρόβατα νὰ ζήσουν μετ' αὐτοῦ καὶ νὰ βοσκήσουν μαζί του μεταξὺ τῶν λύκων· καὶ ἐπολλαπλασιάσθησαν καὶ ἐγίναν πολλοὶ ἀγέλαι προβάτων. ¹⁵Καὶ οἱ λύκοι ἤρχισαν νὰ τὰ φοβοῦνται, καὶ τὰ κατεπίεσαν, ἕως ὅτου κατέστρεψαν τὰ μικρά των, καὶ ἔρριψαν τὰ νεογέννητά των εἰς ἓνα ποταμὸν μὲ πολὺ ὕδωρ· ἀλλ' ἐκεῖνα τὰ πρόβατα ἤρχισαν νὰ κραυγάζουν ἕνεκα τῶν μικρῶν των καὶ νὰ παραπονοῦνται πρὸς τὸν Κύριόν των. ¹⁶Καὶ ἐν πρόβατον, ποῦ εἶχε σωθῆ ἀπὸ τοὺς λύκους, ἐδραπέτευσεν καὶ διέφυγε τοὺς ἀγρίους ὄνους· καὶ ἐθεώρουν τὰ πρόβατα, πῶς ἐθρήνουν καὶ ἐκραύγαζον, καὶ ἰκέτευαν τὸν Κύριον μὲ ὄλην τὴν δύναμίν των, ἕως ὅτου ἐκεῖνος ὁ Κύριος τῶν προβάτων κατήλθε διὰ τὴν φωνὴν τῶν προβάτων ἐξ ὑψηλοῦ κατοικητηρίου, καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὰ καὶ ἐποίμανεν αὐτά. ¹⁷Καὶ ἐκάλεσε ἐκεῖνο τὸ πρόβατον ποῦ διέφυγεν ἀπὸ τοὺς λύκους, καὶ ὠμίλησε μετ' αὐτοῦ περὶ τῶν λύκων ὅτι ἔπρεπε νὰ τοὺς προτρέψῃ νὰ μὴ θίγουν τὰ πρόβατα. ¹⁸Καὶ τὸ πρόβατον ἐπῆγαν εἰς τοὺς λύκους κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ ἕτερον πρόβατον συνήντησε τοῦτο καὶ ἐπῆγε μαζί του, καὶ τὰ δύο ἐπῆγαν καὶ εἰσῆλθον μαζί εἰς τὴν συνέλευσιν ἐκείνην τῶν λύκων, καὶ ὠμίλησε μετ' αὐτῶν καὶ προέτρεψεν αὐτοὺς νὰ μὴ θίγουν τὰ πρόβατα εἰς τὸ ἐξῆς. ¹⁹Καὶ μετὰ τοῦτο ἐθεώρουν τοὺς λύκους, καὶ πῶς κατεπίεζαν τὰ πρόβατα ἔτι μᾶλλον μὲ ὄλην των τὴν δύναμιν· καὶ τὰ πρόβατα ἐκραύγασαν. ²⁰Καὶ ὁ Κύριος ἦλθεν εἰς τὰ πρόβατα καὶ αὐτὰ ἤρχισαν νὰ κτυποῦν ἐκείνους τοὺς λύκους· καὶ οἱ λύκοι ἤρχισαν νὰ θρηνολογοῦν· ἀλλὰ τὰ πρόβατα ἦσαν ἡσυχὰ καὶ ἔπαυσαν πλέον νὰ κραυγάζουν. ²¹Καὶ ἐθεώρουν τὰ πρόβατα μέχρις ὅτου ἀνεχώρησαν ἐκ τοῦ μέσου τῶν λύκων· ἀλλ' οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν λύκων ἦσαν τυφλωμένοι, καὶ ἐκεῖνοι οἱ λύκοι ἐξεκίνησαν καταδιώκοντες τὰ πρόβατα μεθ' ὄλης των τῆς δυνάμεως. ²²Καὶ ὁ Κύριος τῶν προβάτων ἐπῆγε μαζί των, ὡς ὁ ἀρχηγὸς των, καὶ ὅλα τὰ πρόβατα τὸν ἠκολούθουν· τὸ δὲ πρόσωπόν του ἦτο λάμπον καὶ ἔνδοξον καὶ φοβερὸν εἰς τὴν θέαν. ²³ Ἀλλ' οἱ λύκοι ἤρχισαν νὰ καταδιώκουν ἐκεῖνα τὰ πρόβατα μέχρις

ἔθου ἔφθασαν θάλασσαν ὕδατος. ²⁴Καὶ ἐκεῖνη ἡ θάλασσα ἐχωρίσθη, καὶ τὸ ὕδωρ ἐστάθη ἀπὸ αὐτῆν τὴν πλευρὰν καὶ ἀπὸ ἐκεῖνην πρὸ τοῦ προσώπου των, καὶ ὁ Κύριος των ὠδήγησεν αὐτοὺς καὶ ἐτοποθέτησεν Ἐαυτὸν μεταξὺ τούτων καὶ τῶν λύκων. ²⁵Καὶ καθὼς ἐκεῖνοι οἱ λύκοι δὲν ἐβλεπαν ἀκόμη τὰ πρόβατα, ἐπροχώρησαν εἰς τὸ μέσον τῆς θαλάσσης, καὶ οἱ λύκοι ἠκολούθησαν τὰ πρόβατα, καὶ ἔτρεξαν ὀπίσω αὐτῶν εἰς ἐκεῖνην τὴν θάλασσαν. ²⁶Καὶ ὅταν εἶδον τὸν Κύριον τῶν προβάτων, ἔστρεψαν διὰ νὰ φύγουν πρὸ τοῦ προσώπου του, ἀλλ' ἐκεῖνη ἡ θάλασσα συνηνώθη καὶ ἔγινε ὅπως εἶχε δημιουργηθῆ, καὶ τὸ ὕδωρ ἐξωγκώθη καὶ ἀνέβη μέχρις ὅτου ἐκάλυψεν ἐκεῖνους τοὺς λύκους. ²⁷Καὶ ἐθεώρουν μέχρις ὅτου οἱ λύκοι οἱ ὅποιοι κατεδίωξαν ἐκεῖνα τὰ πρόβατα ἀπωλέσθησαν καὶ ἐπνίγησαν.

89 ²⁸⁻⁵⁰. Ὁ Ἰσραήλ εἰς τὴν ἔρημον, ἡ παράδοσις τοῦ Νόμου, ἡ εἴσοδος εἰς τὴν Παλαιστίνην.

²⁸ Ἀλλὰ τὰ πρόβατα ἐξέφυγαν ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ ὕδωρ καὶ ἐπροχώρησαν εἰς ἔρημον, ὅπου δὲν ὑπῆρχε ὕδωρ καὶ χόρτος· καὶ ἤρχισαν νὰ ἀνοίγουν τοὺς ὀφθαλμοὺς των καὶ νὰ βλέπουν· καὶ εἶδον τὸν Κύριον τῶν προβάτων νὰ ποιμαίνῃ αὐτὰ καὶ νὰ διδῆ εἰς αὐτὰ ὕδωρ καὶ χόρτον, καὶ ἐκεῖνο τὸ πρόβατον νὰ προχωρῆ καὶ νὰ ὀδηγῆ αὐτοὺς. ²⁹Καὶ ἐκεῖνο τὸ πρόβατον ἀνέβη εἰς τὴν κορυφὴν ἐκεῖνου τοῦ ὑψηλοῦ βράχου, καὶ ὁ Κύριος τῶν προβάτων ἔστειλε τοῦτο (πάλιν) εἰς αὐτὰ. ³⁰Καὶ μετὰ τοῦτο ἐθεώρουν τὸν Κύριον τῶν προβάτων ἰστάμενον πρὸ αὐτῶν, καὶ ἡ ὄψις του ἦτο μεγαλειώδης καὶ φοβερὰ καὶ μεγαλοπρεπής, καὶ ὅλα ἐκεῖνα τὰ πρόβατα εἶδον αὐτὸν καὶ ἐφοβήθησαν πρὸ τοῦ προσώπου του. ³¹Καὶ ὅλα αὐτὰ ἐφοβήθησαν καὶ ἔτρεμαν ἐξ αἰτίας του, καὶ ἐφώνησαν εἰς ἐκεῖνο τὸ πρόβατον, τὸ ὅποῖον ἦτο μετ' αὐτῶν [τὸ ὅποῖον ἦτο ἐκ μέσου αὐτῶν]: Ἐν δυνάμει νὰ σταθῶμεν πρὸ τοῦ Κυρίου μας ἢ νὰ ἴδωμεν αὐτόν'. ³²Καὶ ἐκεῖνο τὸ πρόβατον, πὺ ὠδήγει αὐτοὺς, ἀνῆλθε πάλιν εἰς τὴν κορυφὴν ἐκεῖνου τοῦ βράχου, ἀλλὰ τὰ πρόβατα ἤρχισαν νὰ τυφλώνωνται καὶ νὰ ἐκκλίνουν ἐκ τῆς ὁδοῦ, τὴν ὁποίαν αὐτοὺς τοὺς εἶχε δεῖξει, ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ πρόβατον οὐδὲν ἐγνώριζε περὶ τούτου. ³³Καὶ ὁ Κύριος τῶν προβάτων ὠργίσθη πολὺ ἐναντίον των, καὶ ἐκεῖνο τὸ πρόβατον ἀντελήφθη τοῦτο καὶ κατήλθεν ἀπὸ τὴν κορυφὴν τοῦ βράχου καὶ ἦλθεν εἰς τὰ πρόβατα καὶ εὔρε τὸ μέγιστον μέρος ἐξ αὐτῶν νὰ ἔχη τυφλωθῆ καὶ ἐκπέσει. ³⁴Καὶ ὅταν αὐτὰ τὸ εἶδον ἐφοβήθησαν καὶ ἔτρεμαν ἐκ τῆς παρουσίας του, καὶ ἐπεθύμουν νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὰς μάνδρας των. ³⁵Καὶ ἐκεῖνο τὸ πρόβατον ἔλαβεν ἄλλα πρόβατα μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς ἐκεῖνα τὰ ἐκπεσόντα πρόβατα καὶ ἤρχισε νὰ τὰ φονεύῃ· καὶ τὰ πρόβατα ἐφοβήθησαν τὴν παρουσίαν του, καὶ ἔτσι ἐκεῖνο τὸ πρόβατον ἔφερεν ὀπίσω ἐκεῖνα τὰ ἐκπεσόντα πρόβατα, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὰς μάνδρας των. ³⁶Καὶ εἶδον ἐν αὐτῷ τῷ ὁράματι, ἕως οὗ ἐκεῖνο τὸ πρόβατον ἐγένετο ἄνθρωπος καὶ ἔκτισεν οἶκον εἰς τὸν Κύριον

τῶν προβάτων, καὶ ἔθεσεν ὅλα τὰ πρόβατα εἰς ἐκεῖνον τὸν οἶκον. ³⁷Καὶ ἐθεώρου, ἕως οὗ αὐτὸ τὸ πρόβατον (Ἰακώβ), τὸ ὅποῖον εἶχε συναντήσῃ ἐκεῖνο τὸ πρόβατον, ποῦ ὠδήγηε αὐτούς, ἐκοιμήθη· καὶ εἶδον, ἕως οὗ ὅλα τὰ γηραιὰ πρόβατα ἀπέθανον καὶ νεώτερα ὑψώθησαν εἰς τὴν θέσιν των, καὶ ἤλθον εἰς μίαν βοσκήν, καὶ ἐπλησίασαν ποταμὸν ὕδατος. ³⁸Τότε ἐκεῖνο τὸ πρόβατον, ὁ ἀρχηγός των, ποῦ εἶχε γίνεαι ἄνθρωπος, ἀπεσύρθη ἀπ' αὐτῶν καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ὅλα τὰ πρόβατα τὸν ἀνεζήτησαν καὶ ἐθρήνησαν δι' αὐτὸν μὲ μέγαλον θρῆνον. ³⁹Καὶ ἐθεώρου, ἕως οὗ ἔπαυσαν κλαίοντες δι' ἐκεῖνο τὸ πρόβατον καὶ διέβησαν ἐκεῖνον τὸν ποταμὸν ὕδατος, καὶ ἐνεφανίσθησαν τὰ δύο πρόβατα ὡς ἀρχηγοὶ εἰς τὴν θέσιν ἐκείνων, οἱ ὅποιοι εἶχον ὀδηγήσει αὐτούς καὶ ἐκοιμήθησαν. ⁴⁰Καὶ ἐθεώρου ἕως οὗ τὰ πρόβατα ἤλθον εἰς καλὸν τόπον καὶ εἰς εὐχάριστον καὶ ἔνδοξον γῆν, καὶ ἐθεώρου, ἕως οὗ τὰ πρόβατα ἦσαν ἱκανοποιημένα καὶ ἐκεῖνος ὁ οἶκος ἔστη ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὴν εὐχάριστον χώραν.

89 ⁴¹⁻⁵⁰. Ἀ π ὸ τ ῶ ν χ ρ ὶ ὶ ὶ τ ῶ ν Κ ρ ι τ ῶ ν
μ ἔ χ ρ ι τ ῆ ς ο ἰ κ ο ὀ μ ῆ ς τ ο ῦ Ν α ο ῦ.

⁴¹Καὶ ἐνόησε οἱ ὀφθαλμοὶ των ἠνοίγοντο, καὶ ἐνόησε ἐτυφλοῦντο, ἕως οὗ ἄλλο πρόβατον ἠγέρθη καὶ ὠδήγησεν αὐτούς καὶ ἐπκνέφερε πάντας αὐτούς, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ των ἠνοίχθησαν. [Σύγκελλ. ⁴²Καὶ οἱ κύνες ἤρξαντο κατεσθίειν τὰ πρόβατα καὶ οἱ ὄνες καὶ οἱ ἀλώπεκες κατήσθιον αὐτά, μέχρι οὗ ἠγειρεν ὁ κύριος τῶν προβάτων κριὸν ἓνα ἐκ τῶν προβάτων. ⁴³καὶ ὁ κριὸς οὗτος ἤρξατο κερατίζειν καὶ ἐπιδιώκειν ἐν τοῖς κέρασιν, καὶ ἐνετίνασεν εἰς τοὺς ἀλώπεκας, καὶ μετ' αὐτοὺς εἰς τοὺς ὄνας· καὶ ἀπώλεσεν ὄνας πολλούς, καὶ μετ' αὐτοὺς [ἐλυμήνα] τοὺς κύνας. ⁴⁴καὶ τὰ πρόβατα ὧν οἱ ὀφθαλμοὶ ἠνοίγησαν ἐθεάσαντο τὸν κριὸν τὸν ἐν τοῖς προβάτοις, ἕως οὗ ἀφήκεν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ καὶ ἤρξατο πορεύεσθαι ἀνοδίκα. ⁴⁵καὶ ὁ κύριος τῶν προβάτων ἀπέστειλεν τὸν ἄρνα τοῦτον ἐπὶ ἄρνα ἕτερον, τοῦ στῆσαι αὐτὸν εἰς κριὸν ἐν ἀρχῇ τῶν προβάτων ἀντὶ τοῦ κριοῦ τοῦ ἀφέντος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. ⁴⁶καὶ ἐπορεύθη πρὸς αὐτὸν καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ σιγῇ κατὰ μόνας, καὶ ἠγειρεν αὐτὸν εἰς κριὸν καὶ εἰς ἄρχοντα καὶ εἰς ἠγούμενον τῶν προβάτων· καὶ οἱ κύνες ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἔθλιβον τὰ πρόβατα. ⁴⁷[καὶ] ὁ κριὸς ὁ πρῶτος τὸν κριὸν τὸν δεῦτερον ἐπεδίωκεν, καὶ ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· εἴτ' ἐθεώρου τὸν κριὸν τὸν πρῶτον ἕως οὗ ἔπεσεν ἔμπροσθεν τῶν κυνῶν. ⁴⁸καὶ ὁ κριὸς ὁ δεῦτερος ἀναπηδήσας ἀφηγήσατο τῶν προβάτων. ⁴⁹καὶ τὰ πρόβατα ἠδξήθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν· καὶ πάντες οἱ κύνες καὶ αἱ ἀλώπεκες ἔφυγον ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἐφοβοῦντο αὐτόν.] *

⁴²Καὶ οἱ κύνες καὶ αἱ ἀλώπεκες καὶ οἱ κάπροι ἤρχισαν νὰ καταβροχθίσ-

* [...] Ἀπόσπασμα ἐκ χειρογράφου τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Βατικανοῦ, δημοσιευθὲν ὑπὸ τοῦ Mai, Patrum Nova Bibliotheca, t. II.

ζουν ἐκεῖνα τὰ πρόβατα ἕως ὅτου ὁ Κύριος τῶν προβάτων ἡγείρεν [ἕτερον πρόβατον] κριὸν ἐκ τοῦ μέσου αὐτῶν, ὁ ὁποῖος ὠδήγησεν αὐτούς. ⁴³Καὶ ὁ κριὸς ἐκεῖνος ἤρχισε νὰ κερατίζῃ πρὸς ἀμφοτέρας τὰς πλευρὰς ἐκείνους τοὺς κύνες, τὰς ἀλώπεκας, καὶ τοὺς ταύρους ἕως ὅτου ἐξωλόθρευσεν αὐτοὺς πάντας. ⁴⁴Καὶ ἐκεῖνο τὸ πρόβατον, τοῦ ὁποῖου οἱ ὀφθαλμοὶ ἠνοιχθήσαν, εἶδον ἐκεῖνον τὸν κριόν, ὁ ὁποῖος ἦτο μεταξύ τῶν προβάτων, ἕως ὅτου ἐγκατέλειψε τὴν δόξαν του καὶ ἤρχισε νὰ κερατίζῃ ἐκεῖνα τὰ πρόβατα, καὶ ἐπάτει ἐπ' αὐτῶν, καὶ συμπεριεφέρετο ἀπρεπῶς. ⁴⁵Καὶ ὁ Κύριος τῶν προβάτων ἔστειλε τὸ πρόβατον εἰς ἕτερον πρόβατον καὶ ἡγείρεν αὐτὸν ὥστε νὰ εἶναι κριὸς καὶ ἡγέτης τῶν προβάτων ἀντὶ τοῦ κριοῦ ἐκείνου, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐγκαταλείψει τὴν δόξαν αὐτοῦ. ⁴⁶Καὶ ἐπορεύθη πρὸς αὐτὸν καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν κατ' ἰδίαν, καὶ ἡγείρεν αὐτὸν ὥστε νὰ εἶναι κριὸς, καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ἄρχοντα καὶ ἡγέτην τῶν προβάτων· ἀλλὰ κατὰ τὴν διάρκειαν πάντων τούτων κατεπίεζον τὰ πρόβατα. ⁴⁷Καὶ ὁ πρῶτος κριὸς κατεδίωξε τὸν δεύτερον ἐκεῖνον κριόν, καὶ ὁ δεύτερος ἐκεῖνος κριὸς ἡγέρθη καὶ ἔφυγε πρὸ ἐκείνου· καὶ εἶδον ἕως ὅτου ἐκεῖνοι οἱ κύνες ἔσυραν κάτω τὸν πρῶτον κριόν. ⁴⁸Καὶ ἐκεῖνος ὁ δεύτερος κριὸς ἡγέρθη καὶ ἡγήθη τῶν [μικρῶν] προβάτων. ⁴⁹Καὶ τὰ πρόβατα ἐκεῖνα ἠυξήθησαν καὶ ἐπολλαπλασιάσθησαν· ἀλλ' ἅπαντες οἱ κύνες, καὶ ἀλώπεκες, καὶ κάπροι ἐφοβήθησαν καὶ ἔφυγαν πρὸ αὐτοῦ, καὶ ὁ κριὸς ἐκεῖνος ἐκεράτιζε καὶ ἐφόνευε τὰ ἄγρια ζῶα, καὶ ἐκεῖνα τὰ ἄγρια ζῶα δὲν εἶχον πλέον δύναμιν μεταξύ τῶν προβάτων καὶ τίποτε πλέον δὲν ἤρπαζον ἀπ' αὐτῶν. Καὶ ἐκεῖνος ὁ κριὸς ἐγέννησε πολλὰ πρόβατα καὶ ἐκοιμήθη· καὶ μικρὸν τι πρόβατον ἐγένετο κριὸς ἀντ' αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἄρχων καὶ ἡγέτης ἐκείνων τῶν προβάτων.

⁵⁰Καὶ ἐκεῖνος ὁ οἶκος ἐγένετο μέγας καὶ εὐρύς καὶ ἐκτίσθη δι' ἐκεῖνα τὰ πρόβατα· (καὶ) πύργος ὑψηλὸς καὶ μέγας ἐκτίσθη ἐπὶ τοῦ οἴκου διὰ τὸν Κύριον τῶν προβάτων. Ὁ οἶκος ἐκεῖνος ἦτο χαμηλός, ἀλλ' ὁ πύργος ἦτο ὑπερφωμένος καὶ ἕξοχος, καὶ ὁ Κύριος τῶν προβάτων ἵστατο ἐπὶ ἐκείνου τοῦ πύργου καὶ παρέθεταν πρὸ αὐτοῦ πλήρη τράπεζαν.

89 ⁵¹⁻⁶⁷. Τὰ δύο βασίλεια τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τοῦ Ἰουδα μέχρι τῆς καταστροφῆς τῆς Ἱερουσαλήμ.

⁵¹Καὶ πάλιν ἐθεώρουν ἐκεῖνα τὰ πρόβατα, ὅτι πάλιν ἐπλανήθησαν καὶ ἐβάδισαν πολλὰς ὁδοὺς, καὶ ἐγκατέλειψαν ἐκεῖνον τὸν οἶκόν των. Ἄλλ' ὁ Κύριος τῶν προβάτων ἐκάλεσέ τινα ἐκ τῶν προβάτων καὶ ἔστειλεν αὐτὰ εἰς τὰ πρόβατα, ἀλλὰ τὰ πρόβατα ἤρχισαν νὰ φονεύουν αὐτά. ⁵²Καὶ ἐν ἐξ αὐτῶν ἐσώθη καὶ δὲν ἐφονεύθη (ὁ Ἡλίας), καὶ ἔφυγε ταχέως καὶ ἔκραξε δυνατὰ ἐπάνω ἀπὸ τὰ πρόβατα, καὶ αὐτὰ ἀνεζήτησαν διὰ νὰ τὸν φονεύσουν ἀλλ' ὁ Κύριος τῶν προβάτων ἔσωσεν αὐτὸ ἀπὸ τὰ πρόβατα, καὶ ἔφερε τοῦτο ἐπάνω εἰς ἐμὲ καὶ τὸ ἄφισε νὰ κατοικήσῃ ἐκεῖ. ⁵³Καὶ πολλὰ ἄλλα πρόβατα ἔστειλεν εἰς ἐκεῖνα τὰ πρόβατα

διὰ νὰ μαρτυρήσουν πρὸς αὐτὰ καὶ θρηνηθῶσι δι' αὐτὰ. ⁵⁴Καὶ μετὰ τοῦτο εἶδεν ὅτι, ὅταν ἐγκατέλειψαν τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου καὶ τὸν πύργον του, ἐξέπεσαν παντελῶς, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ των ἐτυφλώθησαν· καὶ εἶδον τὸν Κύριον τῶν προβάτων, ὅτι εἰργάσατο πολλὴν σφαγὴν ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὰς ἀγέλας των, ἕως οὗ ἐκεῖνα τὰ πρόβατα προεκάλεσαν τὴν σφαγὴν ἐκείνην καὶ ἐπρόδωσαν τὸν τόπον του. ⁵⁵Καὶ παρέδωκεν αὐτὰ εἰς τὰς χεῖρας τῶν λεόντων καὶ τῶν τίγρεων καὶ τῶν λύκων καὶ ὑαινῶν καὶ εἰς χεῖρας τῶν ἀλωπέκων καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄγρια θηρία, καὶ ἐκεῖνα τὰ ἄγρια θηρία ἤρχισαν νὰ καταξοχεύωσι εἰς τεμάχια ἐκεῖνα τὰ πρόβατα. ⁵⁶Καὶ εἶδον, ὅτι ἐγκατέλειψαν ἐκεῖνον τὸν οἶκον των καὶ τὸν πύργον των καὶ παρέδωκεν ὅλα αὐτὰ εἰς χεῖρας τῶν λεόντων, διὰ νὰ σχίσουν καὶ καταφάγουν αὐτὰ, καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄγρια θηρία. ⁵⁷Καὶ ἤρχισα νὰ κράζω μὲ ὄλην μου τὴν δύναμιν, καὶ νὰ ἐπικαλοῦμαι τὸν Κύριον τῶν προβάτων, καὶ νὰ παρουσιάζω εἰς αὐτὸν ἐν σχέσει μὲ τὰ πρόβατα, ὅτι αὐτὰ κατεφαγώθησαν ἀπὸ ὅλα τὰ ἄγρια θηρία. ⁵⁸Ἄλλ' ἐκεῖνος ἔμενε ἀδιάφορος, ἂν καὶ ἔβλεπε τοῦτο, καὶ ἔχαιρε ὅτι αὐτὰ κατεφαγώθησαν καὶ κατεπόθησαν καὶ κατεκλάπησαν, καὶ τὰ ἄφισε εἰς τὴν διάθεσιν ὄλων τῶν ἀγρίων ζώων νὰ καταφαγῶθωσι. ⁵⁹Καὶ ἐκάλεσεν ἑβδομήκοντα ποιμένας, καὶ ἔρριψε ἐκεῖνα τὰ πρόβατα εἰς αὐτοὺς διὰ νὰ τὰ βόσκουν, καὶ ὠμίλησαν εἰς τοὺς ποιμένας καὶ εἰς τοὺς συντρόφους των: "Ἐκαστος ἐξ ὑμῶν ἄς βόσκη τὰ πρόβατα ἐφεξῆς, καὶ πᾶν ὅ,τι θὰ σᾶς διατάξω, τοῦτο νὰ πράττετε. ⁶⁰Καὶ θὰ παραδώσω αὐτὰ εἰς ὑμᾶς καλῶς ἠριθμημένα, καὶ θὰ σᾶς εἶπω ποῖα ἀπὸ αὐτὰ πρέπει νὰ φονεῦθωσι — καὶ αὐτὰ νὰ τὰ φονεύσετε." Καὶ παρέδωκεν εἰς αὐτοὺς ἐκεῖνα τὰ πρόβατα. ⁶¹Καὶ ἐκάλεσεν ἄλλον καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν: "Ἐπόπτευσεν καὶ σημείωνε κάθε τι, ποῦ οἱ ποιμένες θὰ κάμουν εἰς ἐκεῖνα τὰ πρόβατα· διότι αὐτοὶ θὰ φονεύσωσι περισσότερα ἐκείνων, ποῦ τοὺς διέταξα. ⁶²Καὶ κάθε ὑπέρβασιν καὶ καταστροφὴν, ποῦ θὰ γίνῃ διὰ τῶν ποιμένων κατάγραψε, πόσα φονεύουσι συμφώνως πρὸς τὴν ἐντολὴν μου καὶ πόσα κατὰ τὴν αὐθαίρετον ἐπιθυμίαν των καὶ κατάγραψε διὰ κάθε ποιμένα χωριστὰ τί ἐφόνευσεν. ⁶³Καὶ ἀνέγνωσε ἐνώπιόν μου ἀριθμητικῶς πόσα ἠφάνισαν καὶ πόσα παρέδωκαν εἰς ἀφανισμόν, ὥστε νὰ ἔχω τοῦτο ὡς μάρτυρα ἐναντίον των, καὶ γνωρίζω κάθε πρᾶξιν τῶν ποιμένων, ὥστε νὰ δύναμαι νὰ ὑπολογίσω καὶ νὰ ἴδω τί πράττουν, ἂν τηροῦν τὴν ἐντολὴν, ποῦ ἔδωκα εἰς αὐτοὺς ἢ ὄχι. ⁶⁴Ἄλλ' αὐτοὶ δὲν πρέπει νὰ γνωρίζουν τοῦτο, καὶ σὺ δὲν θὰ δηλώσῃς τοῦτο εἰς αὐτοὺς, οὔτε θὰ τοὺς συμβουλευσῃς, ἀλλὰ μόνον νὰ καταγράψῃς περὶ ἐνὸς ἐκάστου χωριστὰ τὸν ἀφανισμόν, τὸν ὅποιον οἱ ποιμένες διαπράττουν, ἕκαστος εἰς τὸν καιρὸν του, καὶ θέσε ὅλα αὐτὰ πρὸ ἐμοῦ". ⁶⁵Καὶ ἐθεώρουν, ἕως οὗ ἐκεῖνοι οἱ ποιμένες ἐβόσκησαν, ἕκαστος εἰς τὸν καιρὸν του, καὶ ἤρχισαν νὰ φονεύουν καὶ νὰ ἀφανίζωσι περισσότερα τῶν διατεταγμένων, καὶ παρέδιδαν ἐκεῖνα τὰ πρόβατα εἰς τοὺς λέοντας. ⁶⁶Καὶ οἱ λέοντες καὶ αἱ τίγρεις κατέφαγαν καὶ κατεβρόχθισαν τὸ μεγαλύτερον μέρος ἐκείνων τῶν προβάτων, καὶ οἱ ἄγριοι κάπροι ἔφαγαν μαζί μὲ αὐτοὺς· καὶ ἔκαυσαν ἐκεῖνον τὸν πύργον καὶ κατεκρή-

μισαν ἐκεῖνον τὸν οἶκον. ⁶⁷Καὶ ἐγενόμην πολὺ τεθλιμμένος δι' ἐκεῖνον τὸν πύργον, διότι ἐκεῖνος ὁ οἶκος τῶν προβάτων κατεκρημνίσθη, καὶ μετὰ ταῦτα δὲν ἠδυνάμην νὰ ἴδω, ἂν ἐκεῖνα τὰ πρόβατα εἰσῆρχοντο εἰς ἐκεῖνον τὸν οἶκον.

89 ⁶⁸⁻⁷¹. Ἀπὸ τῆς καταστροφῆς τῆς Ἱερουσαλὴμ
μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας.

⁶⁸. Καὶ οἱ ποιμένες καὶ οἱ σύντροφοὶ τῶν παρέδωκαν ἐκεῖνα τὰ πρόβατα εἰς ὅλα τὰ ἄγρια θηρία διὰ νὰ τὰ ἀφανίσουν· ἕκαστος ἐξ αὐτῶν ἔλαβε εἰς τὸν καιρὸν τοῦ ὀρισμένον ἀριθμὸν, καὶ ἐγράφετο ὑπὸ τοῦ ἄλλου εἰς βιβλίον πόσα ἀπὸ αὐτὰ ἠφάνισεν ἕκαστος ἐξ αὐτῶν. ⁶⁹Καὶ ἕκαστος ἐφόνευσε καὶ ἠφάνισε περισσότερα τῶν προδιαγεγραμμένων· καὶ ἤρχισα νὰ κλαίω καὶ νὰ θρηνῶ ἐξ αἰτίας ἐκείνων τῶν προβάτων. ⁷⁰Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐθεώρουν ἐν ὀράματι ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ἔγραφε, πῶς κατέγραφε κάθε ἕνα, πού ἐφονεύετο ὑπὸ ἐκείνων τῶν ποιμένων, κάθε ἡμέραν χωριστά, καὶ τὸ ὅλον βιβλίον ἔφερεν ἐπάνω καὶ κατέθεσε καὶ ἔδειξεν εἰς τὸν Κύριον τῶν προβάτων πᾶν ὅ,τι εἶχον διαπράξει, καὶ πᾶν ὅ,τι ἕκαστος ἐξ αὐτῶν παραμερίσει, καὶ πᾶν ὅ,τι παρέδωκαν εἰς ἀφανισμόν. ⁷¹Καὶ τὸ βιβλίον ἀνεγνώσθη πρὸ τοῦ Κυρίου τῶν προβάτων, καὶ ἔλαβε τὸ βιβλίον ἐκ τῆς χειρὸς του καὶ ἀνέγνωσεν αὐτὸ καὶ ἐσφράγισεν αὐτὸ καὶ τὸ ἀπέθεσε κατὰ γῆς.

89 ⁷²⁻⁷⁷. Ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Κυρίου
μέχρι τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου.

⁷²Μετὰ ταῦτα ἐθεώρουν, πῶς οἱ ποιμένες ἐποίμαναν ἐπὶ δώδεκα ὥρας, καὶ ἰδοὺ τρία ἐξ ἐκείνων τῶν προβάτων ἐπέστρεψαν καὶ ἤλθον καὶ εἰσῆλθον καὶ ἤρχισαν νὰ ἀνεγείρουν ὅ,τι εἶχε κρημνισθῆ ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν οἶκον· ἀλλ' οἱ ἄγριοι κάπροι προσεπάθησαν νὰ τοὺς ἐμποδίσουν, ὥστε οὐδὲν οὗτοι ἠδυνήθησαν νὰ πράξουν. ⁷³Καὶ ἤρχισαν πάλιν νὰ κτίζουν, ὅπως πρὶν, καὶ ὕψωσαν ἐκεῖνον τὸν πύργον, καὶ ὠνομάσθη ὁ ὑψηλὸς πύργος· καὶ ἤρχισαν πάλιν νὰ θέτουν τράπεζαν πρὸ τοῦ πύργου, ἀλλ' ὅλος ὁ ἄρτος ἐπ' αὐτῆς ἦτο μολυσμένος καὶ δὲν ἦτο καθαρὸς. ⁷⁴Καὶ παρ' ὅλα αὐτὰ οἱ ὀφθαλμοὶ ἐκείνων τῶν προβάτων ἦσαν τυφλοί, ὥστε νὰ μὴ βλέπουν, καὶ ὁμοίως (οἱ ὀφθαλμοὶ) τῶν ποιμένων τῶν, καὶ παρεδόθησαν εἰς μέγαν ἀριθμὸν πρὸς ἀφανισμόν εἰς τοὺς ποιμένας τῶν, καὶ αὐτοὶ κατεπάτησαν τὰ πρόβατα μὲ τοὺς πόδας τῶν καὶ τὰ κατεβρόχθισαν. ⁷⁵Καὶ ὁ Κύριος τῶν προβάτων παρέμεινεν ἀδιάφορος, μέχρις ὅτου ὅλα τὰ πρόβατα διεσκορπίσθησαν ἐπὶ τοῦ πεδίου καὶ ἀνείμιχθησαν μετ' αὐτῶν (τῶν ἀγρίων θηρίων), αὐτοὶ δὲ (δηλ. οἱ ποιμένες) δὲν ἔσωσαν αὐτὰ ἐκ τῆς χειρὸς τῶν θηρίων. ⁷⁶Καὶ ἐκεῖνος, πού ἔγραφε τὸ βιβλίον, ἔφερεν αὐτὸ ἐπάνω καὶ τὸ ἔδειξε καὶ τὸ ἀνέγνωσε πρὸ τοῦ Κυρίου τῶν προβάτων, καὶ τὸν παρεκάλεσε περὶ αὐ-

τῶν καὶ τὸν ἰκέτευσε περὶ αὐτῶν, καθὼς ἐδείκνυσεν εἰς αὐτὸν τὰ ἔργα τῶν ποιμένων, καὶ ἐμαρτύρησε πρὸ αὐτοῦ ἐναντίον ὄλων τῶν ποιμένων. ⁷⁷Τότε ἔλαβε τὸ βιβλίον καὶ ἀπέθεσε τοῦτο παρ' Αὐτῶ καὶ ἀπέχωρησε.

90 ¹⁻⁵. Ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου
μέχρι τῆς ἐλληνοσυριακῆς κυριαρχίας.

90 ¹Καὶ ἐθεώρουν, ἕως οὗ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τριάκοντα πέντε ποιμένες ἀνέλαβον τὴν διαποιόμασιν, καὶ αὐτοὶ εἰς ἕκαστος κεχωρισμένως ἐπετέλεσαν τὸν καιρὸν των, ὅπως οἱ προηγούμενοι, καὶ ἄλλοι ἔλαβον αὐτὰ εἰς χειράς των, νὰ τὰ ποιμάνουν εἰς τὸν καιρὸν των ἕκαστος ποιμὴν εἰς τὸν καιρὸν του. ²Καὶ μετὰ τοῦτο ἐθεώρουν εἰς τὴν ὄρασίν μου ὅλα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ νὰ ἔρχονται: οἱ ἀετοί, οἱ ἰέρακες, οἱ ἰκτῖνοι καὶ οἱ κόρακες· ἀλλ' οἱ ἀετοὶ ὠδήγουν ὅλα τὰ πτηνὰ, καὶ ἤρχισαν νὰ τρώγουν ἐκεῖνα τὰ πρόβατα, νὰ ἐξορίσσουν τοὺς ὀφθαλμοὺς των καὶ νὰ καταβροχθίζουν τὸ κρέας των. ³Καὶ τὰ πρόβατα ἔκραζαν, διότι ἡ σάρξ των κατεβροχθίζετο ὑπὸ τῶν πτηνῶν, καὶ ὡς πρὸς ἐμὲ εἶδα καὶ ἐθρήνησα εἰς τὸν ὕπνον μου δι' ἐκεῖνον τὸν ποιμένα, ποῦ ἔβροσκε τὰ πρόβατα. ⁴Καὶ ἔβλεπα, ἕως ὅτου ἐκεῖνα τὰ πρόβατα κατεφαγώθησαν ἀπὸ τοὺς κύνας καὶ τοὺς ἀετοὺς καὶ τοὺς ἰκτίνους, καὶ δὲν ἄφισαν οὔτε σάρκα οὔτε δέρμα οὔτε νεῦρον νὰ μείνῃ ἐπ' αὐτῶν, μέχρις ὅτου μόνον τὰ κόκκαλά των ὑπῆρχον ἐκεῖ· ἀλλὰ καὶ τὰ κόκκαλά των ἐπίσης ἐπιπταν εἰς τὴν γῆν καὶ ὠλιγόστευσαν τὰ πρόβατα. ⁵Καὶ ἐθεώρουν, ἕως οὗ εἴκοσι τρεῖς ποιμένες ἀνέλαβαν τὴν βοσκὴν καὶ οὗτοι ἐπετέλεσαν εἰς τὸν καιρὸν των 23 καιροὺς.*

90 ⁶⁻¹². Ἀπὸ τῆς ἐλληνοσυριακῆς κυριαρχίας
μέχρι τῆς Μακκαβαϊκῆς ἐπαναστάσεως.

⁶Ἀλλ' ἰδοὺ ἀρνία ἐγεννήθησαν ἐξ ἐκείνων τῶν λευκῶν προβάτων, καὶ ἤρχισαν νὰ ἀνοίγουν τοὺς ὀφθαλμοὺς των καὶ νὰ βλέπουν, καὶ νὰ κράζουν εἰς τὰ πρόβατα. ⁷Μάλιστα, ἔκραζον εἰς αὐτά, ἀλλὰ ἐκεῖνα δὲν ἤκουαν τί αὐτὰ ἔλεγαν, ἦσαν ὑπερμέτρως κωφά, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ των ἦσαν πολὺ ἀποτυφλωμένα. ⁸Ἐθεώρουν ἐν ὄραματι, πῶς οἱ κόρακες ὑπερίπταντο ἐκείνων τῶν ἀρνίων καὶ ἔλαβον ἐν ἐξ ἐκείνων τῶν ἀρνίων, καὶ κατετεμάχισαν τὰ πρόβατα καὶ κατεβρόχθισαν αὐτά. ⁹Καὶ ἐθεώρουν, ἕως ὅτου κέρατα ἐφύτρωσαν εἰς ἐκεῖνα τὰ πρόβατα, καὶ οἱ κόρακες ἔρριψαν κάτω τὰ κέρατά των· καὶ ἐθεώρουν, ἕως ὅτου ἐξεπήδησε μέγα κέρας εἰς ἐν ἐξ ἐκείνων τῶν προβάτων, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ των ἠνεώχθησαν. ¹⁰Αὐτὸ ἐποίμανεν αὐτά, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ των ἠνεώχθησαν, καὶ αὐτὸ ἐφώναζε ὀπίσω ἀπὸ τὰ πρόβατα, καὶ οἱ κριοὶ εἶδον τοῦτο καὶ ὄλοι ἔτρεχαν

* Κατ' ἄλλην γραφὴν 58=23+12+23.

εἰς αὐτό. ¹¹ Ἀλλὰ παρ' ὅλα ταῦτα ἐκεῖνοι οἱ ἀετοὶ καὶ οἱ ἰερακεὶς καὶ οἱ κόρακες καὶ οἱ ἰκτινοὶ ἐξηκολούθησαν νὰ σχίζουσι τὰ πρόβατα καὶ νὰ ἐφορμοῦν ἐπ' αὐτῶν καὶ νὰ ἀφανίζουσι αὐτά. Ὅμως τὰ πρόβατα παρέμειναν ἐν σιωπῇ, ἀλλ' οἱ κριοὶ ἐθρήνουν καὶ ἔκραζαν. ¹² Καὶ ἐκεῖνοι οἱ κόρακες ἔδωσαν μάχην καὶ ἐπολέμησαν πρὸς αὐτό καὶ ἐπεδίωξαν νὰ ταπεινώσουσι τὰς κέρασ του, ἀλλὰ δὲν εἶχον δύναμιν ἐπ' αὐτοῦ.

90 ¹³⁻¹⁰. Ἡ τελευταία ἐπίθεσις τῶν Ἐθνικῶν
κατὰ τῶν Ἰουδαίων.

¹³ Καὶ ἐθεώρουν, ἕως οὗ οἱ ποιμένες καὶ οἱ ἀετοὶ, ἐκεῖνοι οἱ ἰερακεὶς καὶ οἱ ἰκτινοὶ ἤλθον καὶ ἔκραζαν εἰς τοὺς κόρακας, ὅτι ἔπρεπε νὰ σπάσουσι τὸ κέρας ἐκεῖνο τοῦ κριοῦ καὶ ἔδωσαν μάχην καὶ ἐπολέμησαν πρὸς αὐτόν, καὶ ἐπολέμησε πρὸς αὐτοὺς καὶ ἔκραξεν, ὅτι ἡ βοήθειά του ἤθελεν ἔλθει εἰς αὐτόν. ¹⁴ Καὶ ἐθεώρουν, ἕως οὗ ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος κατέγραφε τὰ ὀνόματα τῶν ποιμένων καὶ ἔφερεν αὐτὰ πρὸ τοῦ Κυρίου τῶν προβάτων, καὶ αὐτὸς ἐβοήθησεν ἐκεῖνον τὸν κριὸν καὶ ἔδειξεν εἰς αὐτόν πάντα· εἶχε κατέλθει διὰ νὰ βοηθήσῃ ἐκεῖνον τὸν κριόν. ¹⁵ Καὶ ἐθεώρουν, ἕως ὅτου ὁ Κύριος τῶν προβάτων ἤλθε πρὸς αὐτὰ ἐν ὀργῇ, καὶ πάντες οἱ ἰδόντες αὐτὸν ἔφυγαν, καὶ πάντες περιέπεσαν ἐντὸς τῆς σκιᾶς του ἀπ' ἐνώπιον τοῦ προσώπου του. ¹⁶ Ὅλοι οἱ ἀετοὶ καὶ οἱ ἰερακεὶς καὶ οἱ κόρακες καὶ οἱ ἰκτινοὶ συνηθροίσθησαν ὁμοῦ καὶ ἤλθον μετ' αὐτῶν ὅλα τὰ πρόβατα τοῦ πεδίου, μάλιστα, συνῆλθον ὅλοι μαζί, καὶ ἐβοήθησαν ἀλλήλους, ὥστε νὰ θραύσουσι τὸ κέρας τοῦ κριοῦ. ¹⁷ Καὶ ἐθεώρουν τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ἔγραφε τὸ βιβλίον κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου, ἕως ὅτου ἤνοιξε τὸ βιβλίον ἐκεῖνο σχετικῶς μετὰ τὸν ἀφανισμόν, πού ἐκεῖνοι οἱ τελευταῖοι δώδεκα ποιμένες κατεργάσαντο καὶ ἔδειξεν, ὅτι εἶχον ἀφανίσει πολὺ περισσοτέρους ἢ οἱ προκατόχοί των, πρὸ τοῦ Κυρίου τῶν προβάτων. ¹⁸ Καὶ ἐθεώρουν, ἕως οὗ ὁ Κύριος τῶν προβάτων ἤλθε πρὸς αὐτὰ καὶ ἔλαβεν εἰς τὴν χειρὰν του τὴν ῥάβδον τῆς ὀργῆς του, καὶ ἐκτύπησε τὴν γῆν, καὶ ἡ γῆ ἐσχίσθη, καὶ ὅλα τὰ ζῶα καὶ ὅλα τὰ πτηνὰ τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσαν ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ πρόβατα κάτω, καὶ κατεπόθησαν εἰς τὴν γῆν καὶ αὐτὴ ἐκάλυψεν αὐτά. ¹⁹ Καὶ ἐθεώρουν, ἕως οὗ μέγα ξίφος ἐδόθη εἰς τὰ πρόβατα, καὶ τὰ πρόβατα ἐπροχώρησαν ἐναντίον ὄλων τῶν ζώων τοῦ πεδίου διὰ νὰ τὰ φονεύσουσι, καὶ ὅλα τὰ ζῶα καὶ τὰ πτηνὰ τοῦ οὐρανοῦ ἐτράπησαν εἰς φυγὴν πρὸ τοῦ προσώπου των. ²⁰ Καὶ ἐθεώρουν, ἕως οὗ θρόνος ἐστήθη εἰς τὴν ἀγαπημένην γῆν, καὶ ὁ Κύριος τῶν προβάτων ἐκάθισεν ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ὁ ἄλλος ἔλαβε τὰ ἐσφραγισμένα βιβλία καὶ ἤνοιξεν ἐκεῖνα τὰ βιβλία πρὸ τοῦ Κυρίου τῶν προβάτων. ²¹ Καὶ ὁ Κύριος ἐκάλεσεν ἐκεῖνους τοὺς ἑπτὰ πρώτους λευκοὺς (ἀνθρώπους), καὶ διέταξε νὰ φέρουσι ἐνώπιόν του, ἀρχίζοντες μετὰ τὸν πρῶτον ἀστέρα, ὁ ὁποῖος ἦτο ὁδηγός, ὅλους τοὺς ἀστέρας, τῶν ὁποίων τὰ κρυφὰ μέλη ἦσαν, ὅπως ἐκεῖνα τῶν ἀλόγων, καὶ ἔφεραν ὅλους αὐτοὺς ἐνώπιόν

του. ²²Καὶ εἶπεν εἰς ἐκεῖνον τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἔγραφεν ἐνώπιόν του, εἰς ὧν ἐξ αὐτῶν τῶν ἑπτὰ λευκῶν, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν: 'Λάβε ἐκεῖνους τοὺς ἑβδομήκοντα ποιμένας, εἰς τοὺς ὁποίους παρέδωκα τὰ πρόβατα, καὶ ἐνώ ἔλαβον αὐτὰ ἐφόνευσαν ἐξ ἰδίας ἐξουσίας περισσότερα ἢ ὅσα ἐνετειλάμην εἰς αὐτούς.'
²³Καὶ ἰδοὺ, εἶδον ὅλους δεδεμένους καὶ ἰσταμένους πρὸ αὐτοῦ. ²⁴Καὶ ἡ κρίσις ἐγένετο πρῶτον ἐπὶ τῶν ἀστέρων, καὶ ἐκρίθησαν καὶ εὐρέθησαν ἔνοχοι, καὶ ἀπῆλθον εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης, καὶ ἐρρίφθησαν εἰς μίαν ἄβυσσον πλήρη πυρός καὶ φλογῶν, καὶ πλήρη στηλῶν πυρός. ²⁵Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ἑβδομήκοντα ποιμένες ἐκρίθησαν καὶ εὐρέθησαν ἔνοχοι, καὶ ἐρρίφθησαν ἐντὸς ἐκείνης τῆς πυρίνης ἄβυσσου. ²⁶Καὶ εἶδον κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, πῶς ὁμοία ἄβυσσος ἠνοίχθη εἰς τὸ μέσον τῆς γῆς, πλήρης πυρός, καὶ ἔφεραν ἐκεῖνα τὰ ἐκτυφλωμένα πρόβατα (τοὺς ἀποστάτας), καὶ ὅλοι ἐκρίθησαν καὶ εὐρέθησαν ἔνοχοι καὶ ἐρρίφθησαν ἐντὸς αὐτῆς τῆς πυρίνης ἄβυσσου, καὶ ἐκάθησαν· αὐτὴ ἡ ἄβυσσος εὐρίσκειτο εἰς τὰ δεξιὰ ἐκείνου τοῦ οἴκου. ²⁷Καὶ εἶδον ἐκεῖνα τὰ πρόβατα καιόμενα καὶ τὰ κόκκαλά των καιόμενα. ²⁸Καὶ ἠγέρθη καὶ θεώρουν, ἕως οὗ ἐδίπλωσαν ἐκεῖνον τὸν παλαιὸν οἶκον. Ἐπῆραν μακρὰν ὄλους τοὺς κίονας, καὶ ὅλας τὰς δοκοὺς καὶ τὰ κοσμήματα τοῦ οἴκου ἐδιπλώθησαν συγχρόνως μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπῆραν ταῦτα μακρὰν καὶ ἔδεσαν αὐτὰ εἰς ἓνα τόπον εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς χώρας. ²⁹Καὶ θεώρουν, ἕως οὗ ὁ Κύριος τῶν προβάτων ἔφερε νέον οἶκον μεγαλύτερον καὶ ἐξοχότερον ἐκείνου τοῦ πρώτου, καὶ κατέστησεν αὐτὸν εἰς τὴν θέσιν τοῦ πρώτου, ὁ ὁποῖος ἐδιπλώθη· ὅλοι οἱ κίονές του ἦσαν νέοι, καὶ τὰ κοσμήματά του νέα καὶ μεγαλύτερα ἢ ἐκεῖνα τοῦ πρώτου, τοῦ παλαιοῦ ἐκείνου τὸν ὁποῖον εἶχε καταργήσει, καὶ ὅλα τὰ πρόβατα ἦσαν ἐντὸς αὐτοῦ.

³⁰Καὶ εἶδον ὅλα τὰ ἀπομεινάντα πρόβατα, καὶ ὅλα τὰ ζῶα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὅλα τὰ πτηνὰ τοῦ οὐρανοῦ, νὰ προσπίπτουν καὶ νὰ προσκυνοῦν ἐκεῖνα τὰ πρόβατα, νὰ λικετοῦν ταῦτα καὶ νὰ ὑπακούουν αὐτὰ ἐν παντί. ³¹Μετὰ ταῦτα ἐκεῖνοι οἱ τρεῖς οἱ ἐνδεδυμένοι ἐν λευκοῖς καὶ λαβόντες με ἐκ τῆς χειρός, οἱ ὁποῖοι πρὶν με ἔφεραν ἄνω, καὶ ἐνώ ἡ χεὶρ ἐκείνου τοῦ κριοῦ (Ἡλίας;) με εἶχε ἐπίσης πιάσει, αὐτοὶ με ἐσήκωσαν καὶ με ἔφεραν κάτω εἰς τὸ μέσον ἐκείνων τῶν προβάτων, πρὶν ἡ κρίσις ἀρχίσῃ. ³²Καὶ ἐκεῖνα τὰ πρόβατα ἦσαν ὅλα λευκά, καὶ τὸ ἔριόν των ἦτο ἄφθονον καὶ καθαρὸν. ³³Καὶ ὅλα ὅσα εἶχον φονευθῆ ἢ διασκορπισθῆ, ὅλα τὰ ζῶα τοῦ πεδίου καὶ ὅλα τὰ πτηνὰ τοῦ οὐρανοῦ συνεκέντρώθησαν εἰς ἐκεῖνον τὸν οἶκον, καὶ ὁ Κύριος τῶν προβάτων ἐχάρη μεγάλην χαρὰν, διότι ἦσαν ὅλα καλὰ καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὸν οἶκόν του. ³⁴Καὶ θεώρουν, ἕως οὗ κατέθεσαν ἐκεῖνο τὸ ξίφος, τὸ ὁποῖον εἶχε δοθῆ εἰς τὰ πρόβατα, καὶ ἐπέστρεψαν τοῦτο εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἐσφραγίσθη τοῦτο ἐνώπιον τοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου, καὶ ὅλα τὰ πρόβατα προσεκλήθησαν εἰς ἐκεῖνον τὸν οἶκον, ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο νὰ περιλάβῃ αὐτούς. ³⁵Καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἠνεώχθησαν, καὶ εἶδον τὸ ἀγαθόν, καὶ οὐδεὶς ἦτο μεταξὺ αὐτῶν, ὁ ὁποῖος δὲν εἶδε τοῦτο. ³⁶Καὶ θεώρουν, ὅτι ὁ οἶκος ἐκεῖνος ἦτο μέγας καὶ εὐρύς καὶ ἐντελεῶς πλήρης.

³⁷Καὶ ἐθεώρουν, ὅτι ἐγεννήθη λευκὸς ταῦρος μὲ μεγάλα κέρατα, καὶ ἔλα τὰ θηρία τοῦ πεδίου καὶ ἔλα τὰ πτηνὰ τοῦ ἀέρος ἐφοβοῦντο αὐτὸν καὶ τὸν ἐκέτευον διαρκῶς. ³⁸Καὶ ἐθεώρουν, ἕως ὅτου ἔλα αἱ γενεαὶ τῶν μετεμορφώθησαν καὶ ἔλοι ἐγένοντο λευκοὶ ταῦροι· καὶ ὁ πρῶτος μετὰ αὐτῶν ἐγένετο ἀρνίον, καὶ τὸ ἀρνίον ἐκεῖνο ἐγένετο μέγα ζῶον καὶ εἶχε μεγάλα μαῦρα κέρατα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του· καὶ ὁ Κύριος τῶν προβάτων ἐχάρη δι' αὐτὸ καὶ δι' ὅλους τοὺς βόας. ³⁹Καὶ ἐκοιμήθη ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ ἀφυπνίσθη καὶ ἐθεώρουν τὰ πάντα. ⁴⁰Αὕτη εἶναι ἡ ὄρασις τῆν ὁποίαν εἶδον, ἐνῶ ἐκοιμώμην, καὶ ἀφυπνίσθη καὶ ἠυλόγησα τὸν Κύριον τῆς δικαιοσύνης καὶ ἔδωκα εἰς αὐτὸν δόξαν. ⁴¹Τότε ἔκλαυσα μὲ κλαυθμὸν μέγαν καὶ τὰ δάκρυά μου δὲν ἔπαυσαν, μέχρις ὅτου δὲν ἠδυνάμην πλέον νὰ ὑπομείνω τοῦτο. "Ὅταν ἐθεώρουν, ἔρρεον ἐξ αἰτίας ἐκείνου τὸ ὁποῖον εἶχον ἴδει. Διότι ἔλα θὰ γίνουσι καὶ θὰ ἐκπληρωθοῦσι, καὶ ἔλα τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων ἐδείχθησαν εἰς ἐμὲ κατὰ σειράν. ⁴²Ἐκείνην τὴν νύκτα ἐνεθυμήθη τὸ πρῶτον μου ἐνύπνιον, καὶ ἐξ αἰτίας αὐτοῦ ἔκλαυσα καὶ ἐταράχθη — διότι εἶχον ἴδει ἐκείνην τὴν ὄρασιν.

(Συνεχίζεται)